HALKIN SESİ

15 TEMMUZ 1975
200 KURUŞ
14

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!

NE AMERİKAN NE RUS ÇİZMESİ

EMEKÇİ HALKIN BAĞIMSIZ TÜRKİYESİ!

Sosyal - Emperyalizmle Mücadele

SOSYAL - EMPERYALİSTLER TÜRKİYE DEVRİMİNİN YEMİNLİ DÜŞMANLARIDIR

Türkiye, Avrupa ile Orta Doğu arasında bir köprü durumundadır. Bu sebeple yurdumuz iki süper devletin rekabetinin yoğunlaştığı alanlardan biridir. Türkiye, Avrupa ve Orta Doğu'ya hâkim olmak yönünden kilit bir mevkidedir. Avrupa ülkelerinin enerji kaynağı, geniş ölçüde Orta Doğu petrolleridir. Sosyal-emperyalistler Avrupa'yı dize getirmek için Orta Doğu petrollerini ele geçirmeye büyük önem veriyorlar. Türkiye'nin yeri, sosyal-emperyalistlerin dünyaya hükmetme plânları açısından da büyük öneme sahiptir.

Aynı şey, diğer süper devlet için de söz konusudur. Bu yüzden ABD, Güney Asya'dan kovulduktan sonra kuvvetini rekabetin yoğunlaştığı Avrupa ve Orta Doğu'ya yığmaktadır. Yurdumuz da ABD emperyalistlerinin tahakküm ve denetim alanı içindedir. Bazılarının sandığı gibi, ABD emperyalistlerinin pılısını pırtısını toplayarak gönül rızasıyla Türkiye'den çekilmesi bugünkü dünya şartlarında bir hayâldir. Tam tersine ABD, Türkiye üzerindeki hâkimiyetini kuvvetlendirmek ve bölgedeki denetimini güçlendirmek peşindedir.

Sovyetler Birliği ise, ABD'nin ayağını kaydırmak ve Orta Doğu'yu tamamen ele geçirmek ihtirası içindedir. Yeni Çarların tek emeli ABD emperyalistlerinin yerini almaktır. Bu sebeple onların en korktuğu şey, ülkelerin bağımsızlıklarını korumaları, halkların devrim yaparak kendi yurtlarının efendileri olmalarıdır. Çünkü onlar bilmektedirler ki işçi ve köylülerin iktidarda oldukları ülkelerde ne ABD boyunduruğuna ne de Yeni Çarların boyunduruğuna yer yoktur. Sovyet sosyal - emperyalistleri, bağımsızlığın ve devrimin en az ABD emperyalistleri kadar azgın düşmanlarıdır.

Bu sebeple yurdumuzun bağımsızlığını kazanması ve koruması, yalnız ABD emperyalizmine karşı değil, aynı zamanda Sovyet sosyal - emperyalizmine karşı da mücadele ve uyanıklığı gerektirir. Özellikle büyük kargaşalıklar ve çalkantılar içinde olan bir dünyada, yeni bir dünya savaşı ve OrtaDoğu savaşının söz konusu olduğu bir dünyada, bu gerçek daha da büyük bir önem kazanmaktadır.

YÜZYILLIK TARİH: BİR EMPERYALİSTTEN DİĞERİNİN KUCAĞINA!

Yurdumuzun tarihi de bu bakımdan sayısız derslerle doludur. Türkiye 19. yüzyıldan beri sultanların, feodallerin işbirlikçi burjuvazi ve toprak ağalarının iktidarları altında, bir emperyalistin kucağından, diğer emperyalistin kucağına sürüklenmiştir.

İngiliz emperyalistlerine karşı cılız bir milliyetçiliği savunan İttihat ve Terakki iktidara geçtikten sonra Türkiye'yi Alman emperyalizmin kucağına atmış ve yurdumuza Birinci Dünya Savaşı felâketini getirmişti. Osmanlı Devleti savaştan yenik çıkınca bu sefer de İttihat ve Terakkinin rakipleri olan İtilâfçı Damat Feritler Türkiye'yi İngiliz ve Fransız emperyalistlerine peşkeş çekmişlerdi.

Türkiye halkı, silâha sarılıp İngiliz-Fransız emperyalistlerine karşı savaşa başlayınca ortaya Amerikan mandacıları çıkmıştır. Bunlar, ABD'nin «hürriyet âşığı» olduğu propagandasını yapmışlar, onların kucağına atılmamızı istemişlerdi. Bu sebeple Kurtuluş Savaşı yalnız İngiliz - Fransız emperyalistlerine karşı değil, Amerikan mandası taraftarı vatan satıcılarına karşı da verilmişti.

Ne var ki, Türkiye'nin anti-emperyalist devrimi cılız kaldı. Kurtuluş Savaşı'nın burjuva önderliği, sınıf karakteri gereği toprak ağalığını tasfiye etmedi ve emperyalizmle uzlaştı. Bu sebeple yurdumuz, emperyalizmin yarı - sömürgesi olmaktan kurtulamadı 1930'lara doğru İngiliz - Fransız emperyalistleri ellerini tekrar Türkiye'ye attılar. Hitler'in askeri yayılmasının genişlediği İkinci Dünya Savaşı yıllarında ise, Ankara'da Nazi işbirlikçisi vurguncuların Saracoğlu Hükümeti bulunuyordu.

Naziler yenilince Türkiye, bu sefer de «hürriyet ve demokrasi âşığı» ABD emperyalistlerinin kollarına atılıyordu ABD emperyalistlerinin Missuri zırhlısı davul zurnayla karşılandı İşbirlikçi iktidarlar. Amerikan «yardımı» için, Vaşington'daki efendilerin çizmelerini yalamaya başladılar.

Yurdumuzu o emperyalistten bu emperyalistin kucağına atanlar ortaya «biz falanca emperyalistin tahakkümünü getireceğiz» diye çıkmamışlardır. Enver Paşalar Alman emperyalizminin yayılma emellerine uşaklık ederken yeni ortaya çıkan milliyetçi akımı büyük ve müreffeh bir Turan yurdu kurmak hayaliyle peşinden sürüklüyordu. ABD işbirlikçileri «hürriyet ve demokrasi» maskesi taktılar. Bunun şampiyonluğunu Bayar - Menderesler yapıyordu. Onlar, halka hürriyet vaadederek iktidara geldiler. Menderes, gazetecilere CHPnin «solunda» bir parti olduklarını söylüyordu. Fakat onların getirdiği dizginsiz ABD sömürüsü teşkilâtlar her mahallede yaratılan yeni milyonerler işsizlik ve yoksulluğun daha da artması askerlerin Kore'de kırdırılması ve bildiğimiz diğer felâketler oldu 1950'ye doğru mitinglerde halka yırtık ayakkabısını gösteren DP liderleri birkaç yılda büyük parababaları haline geldiler Boran revizyonistleri son Yürüyüş dergilerinde 1950 yılını demokrasi yolunda bir «kilometre taşı» olarak gördüklerini bir kere daha ilân ettiler. Oysa 1950 Bayar - Menderes'in Amerikancı faşist diktatörlüğünün kuruluş yılı idi.

REVİZYONİSTLERİN AMACI YENİ BİR EMPERYALİST EFENDİ GETİRMEKTİR

Revizyonistler Menderes Bayar faşizmini takdis ederek gelecekte yapmak istediklerini de ortaya koyuyorlar. Sahte TKP, TSİP ve TİP'in revizyonist elebaşlarının amacı tıpkı Enver Paşalar, İsmet Paşalar, Bayar ve Menderesler gibi, Türkiye'ye yeni bir emperyalist efendi getirmektir. Revizyonistler, Kurtuluş Savaşı sırasındaki Amerikan mandacılarının bugünkü temsilcileridir. Onlar halka şöyle seslenmektedirler: «Emperyalizmden kurtulmak mı istiyorsunuz, buna imkân yoktur En iyisi yeni bir efendi bulmaktır.»

Revizyonistler, her yolu kullanarak bu yeni efendinin reklâmını yapıyorlar. Lenin ve Stalin zamanında dünya halklarının büyük dostu ve devrimin kalesi olan Sovyetler Birliği'nin bugün sosyal emperyalist bir ülke haline geldiğini gizlemek için, her türlü sahtekarlığa başvuruyorlar. Onlar devrimci bir geçmişi emperyalist yardakçılığına sermayesi olarak kullanabileceklerini sanıyorlar.

Revizyonistler, halkın tepesinde mutlaka emperyalist ve faşist bir efendinin bulunmasını zorunlu görüyorlar. Emekçi yığınların devrimci mücadelesinin bastırılması onların da meselesidir. Faşistler, bunu şiddet ve terörle yapıyor. Revizyonistler ise kölelik ve teslimiyet ruhunu yayarak faşistlere yardımcı oluyorlar. Çünkü Türkiye'nin kaderine emekçilerin hükmetmesi, Amerikancı faşistlerin olduğu kadar revizyonistlerin canına da ot tıkayacaktır. Biri Vaşington'un çanını çalıyor, öteki de Moskova'daki Yeni Çarların!

Revizyonistlerin tek umudu, sosyal - emperyalistlerin Türkiye'ye hâkim olmasıdır. Bunlar emekçi halka inançsızlıklarını her davranışlarıyla ortaya koyuyorlar. Tek iktidar yolu olarak sosyal - emperyalizmin yayılmasını görüyorlar

MC hükümetinin Sovyet yardımına «cankurtaran simidi gibi sarıldığını» söyleyen TİP revizyonistleri umutlarını saklamıyorlar: «Ancak uzun dönemde bu tür kredilerin getirebileceklerinin farkında değiller.» (Yürüyüş, sayı 13, s. 10).

Revizyonistlerin bütün hayal ettikleri, sosyal-emperyalizmin sızmasının yavaş yavaş gelişmesidir. Bütün özlemleri Hindistan'daki gibi sosyal - faşist bir diktatörlüğün tepesine oturmaktır. Yerine göre darbecilik, yerine göre parlamentarizm yolundan varmak istedikleri nokta budur. Sahte TKP revizyonistleri her gün orduyu göreve çağırırken, TSİP ve TİP ise bugün için parlamenter yolu seçiyorlar

Revizyonistlerin «enternasyonalizm» dedikleri şey, sosyal - emperyalizmin yayılmasına hizmet etmektir. ABD emperyalizmine karşı olmaları, bağımsız bir Türkiye isteğinden değil Yeni Çarların tahakkümünü getirmek içindir ABD emperyalizminin işbirlikçileriyle çelişmeleri de, iki süper devletin işbirlikçileri arasındaki çelişmedir

Revizyonistlerin faşizme ve emperyalizme karşı sözleri kimseyi aldatmamalıdır. Menderes ve Bayarlar da, CHP'nin «tek parti saltanatı ve vurgunculuğu», «jandarma ve tahsildar zulmü» edebiyatıyla halkı kandırmışlardı. Lâfa değil işe bakmak gerekir. Brejnev takımı revizyonistlerin bütün yaptıkları iş halkın devrim mücadelesini söndürmek ve Türkiye'yi sosyal emperyalizmin boyunduruğuna sokmak için şartları olgunlaştırmak ve uygun fırsatı kollamaktır

DP faşistleri «demokrasi ve hürriyet» maskesi takmışlardı. Revizyonistlerin maskesi ise «sosyalizm»dir. Bayar - Menderesler, faşizmin savaşta yenilmesi üzerine, Türkiye'de güçlenen demokratik akımın bastırılması için «demokrasi» bayrağını, sahtekârca sallıyorlardı. Revizyonistler ise, sosyalizmin bü-

Niçin Zorunludur?

tün dünyada kazandığı sevgiden yararlanmak için, aynı şahtekârlıkla «sosyalizm» bayramı sallıyorlar. Ama onların koyunlarında taşıdıkları bayrak, Brejnev sosyal - emperyalistlerinin kara bayrağıdır.

Bu kara bayrağı koyunlarını gizleyen TSİP ve TİP'in Brejnevci elebaşları kendi partilerinde dahi eninde sonunda bir avuç azınlık olarak kalacaktır Bırakalım sosyalistleri yurdunu seven tek bir kimse onları izlemeyecektir

SOSYAL - EMPERYALİSTLER FELÂKET TÜCCARLARIDIR

Halkımız, son yüzyılın tarihî derslerini unutmamalıdır. Bir emperyaliste karşı mücadele ederken, Türkiye'yi ele geçirmek isteyen diğer emperyalist emelleri örtbas olabilmekte bir eğilim diğerini gizleyebilmektedir. Bugün de durum budur ABD emperyalizmi ile mücadele ederken, onun rakibi sosyal-emperyalizm örtbas oluyor ve sosyal - emperyalizmin işbirlikçisi revizyonistler kendini gizleyebiliyorlar. Bir tehlike, diğerinin gözlerden uzaklaşmasına yol açıyor. Oysa bugünkü dünya şartları, yurdumuzun bağımsızlığa kavuşması için her ikisini de görmemizi ve uyanık olmamızı gerektiriyor.

Biz sosyal - emperyalistlerin yayılma ihtirasını görmemek için gözlerimizi kapasak bile, Yeni Çarlar, her davranışlarıyla parmaklarını gözümüze sokuyorlar ve uyanmamıza yardımcı oluyorlar. Varşova Paktının askerî gücü, bugün savunma amacının çok ötesinde bir saldırı savaşını yürütecek düzeydedir. Sosyal - emperyalistler ekonomilerini ekonomik çöküntü pahasına gittikçe daha fazla askerileştiriyorlar. Akdeniz'deki Sovyet savaş gemilerinin sayısı ABD gemilerinden fazladır. Biz istediğimiz kadar gözlerimizi kapayalım. Karadeniz'e indirilen yeni uçak gemisi herhalde Türkiye limanlarına dostluk ziyaretine gelmeyecektir.

ABD boyunduruğundan kurtulmak için mücadele ederken Yeni Çarların yayılma ihtiraslarını ve savaş hazırlıklarını görmemek, yurdumuza çok pahalıya malolur. Bilmeliyiz ki, Türkiye devrimini boğmak isteyen, yalnız ABD emperyalistleri değil, aynı zamanda Sovyet sosyal - emperyalistleridir. ABD tahakkümünden kurtulmak için mücadele ederken, sosyal - emperyalizmin tahakküm emellerine de set çekmeli, yurdumuzu savunmaya hazır olmalıyız.

Bütün bu sebeplerle, sosyal - emperyalizme karşı mücadele, yalnız uluslararası bir mesele değil Türkiye halkının bağımsızlık ve devrim mücadelesinin canalıcı bir meselesidir.

Sosyal - emperyalistlerin ABD emperyalistlerine karşı mücadele etmesi, kimseyi yanıltmamalıdır. Çünkü bu mücadele soygunçular arasındaki bir mücadeledir. Bu mücadele, yağma ve talanın paylaşılması kavgasından başka bir şey değildir.

ABD emperyalizminden kurtulmak için sosyal - emperyalizme dayanılamaz. Yeni Çarların ABD tahakkümünden kurtulmak için mücadele eden halklara uzattıkları el, aslında Hitlerin emperyalist pençesinden başka bir şey değildir. Yeni Çarlar tahakkümlerini genişletmek için, ülkelerin ve halkların içine düştükleri güçlüklerden yararlanmaya çalışıyorlar Onlar tam anlamıyla felâket tüccarlarıdır.

Denize düşen halkların kurtuluş yolu, sosyal - emperyalist yılana sarılmak değildir. Tek kurtuluş, kendi gücümüze dayanarak bizi yutmak isteyen azgın dalgalarla ve fırtınayla mücadele edip bağımsızlık kıyısına ulaşmaktır. Eğer bir halk, bağımsızlık ve devrim gibi haklı bir dâvâ için kendi gücüne güvenerek savaşmaya cesaret ederse, dünya halklarının en geniş desteğini kazanır.

SOSYAL - EMPERYALİZMİN ACENTALARI

Revizyonistlerin midesini en çok bulandıran şey bir ülke halkının esas olarak kendi gücüne dayanmasıdır. Onlar, sürekli olarak halkların gücünü küçümsüyor ve Sovyetler Birliği'nin ihraç edeceği sözümona «devrim» in reklâmını yapıyorlar. Bu suretle onlar, bugün Kremlin'de oturanların sosyal - emperyalist olduklarını da itiraf etmiş oluyorlar. Çünkü devrim, bir ülke halkının meselesidir ve ancak o halk tarafından başarılabilir. Sözde «devrim» ihraç etmek peşinde olanlar ise, yalnız emperyalistlerdir. Sosyal - emperyalistlerin ihraç etmek istedikleri malın, zincir ve boyunduruktan başka bir şey olmadığı herkes tarafından görülmektedir.

Revizyonistler işte böyle bir malın acentalığını yapıyorlar. Onlar, Sovyetler Birliği'nden getirmeye çalıştıkları zincir ve boyunduruk karşılığında, bulundukları ülkelerde vatan satıcılığı yapıyorlar. Revizyonizm, bazı arkadaşların sandığı gibi artık işçi sınıfı içinde bir burjuva akımı olmaktan çıkmıştır. Brejnev taşeronları, bugün bütün dünyada sosyal - emperyalizmin işbirlikçisi karakterini kazanmışlardır

Modern revizyonistler de, Bernstein türünden eski revizyonistlerin yolunu izledi. İşçi sınıfı içinde oportünist bir burjuva akımı olarak ortaya çıkan II. Enternasyonal revizyonistleri belli bir gelişme içinde kendi emperyalistleri ile bütünleşmişlerdi. Lenin, o zaman onlara «sosyal - emperyalist» adını verdi. Kruşçevci modern revizyonist partiler ise, bugün Sovyet sosyal - emperyalistlerinin, tahakküm ve yayılmasına hizmet eden işbirlikçi partiler haline geldi. Bu arada İtalyan ve İspanyol revizyonist partileri gibi daha çok kendi ülkelerinin büyük burjuvazisi ile birleşenler de oldu.

Brejnev takipçilerini, ülke burjuvazisinin «sosyalizm» kılığındaki reformcu ve teslimiyetçi akımı olarak görmek hatalıdır. Gerçi revizyonistler, ABD emperyalizmine karşı teslimiyetçi bir tutum içindedir. Fakat onların esas yönü bu değil, sosyal - emperyalizmle işbirliğidir. ABD'ye karşı teslimiyetçi tutumları, bağımsız Türkiye'nin gerçekleşmesini önlemek içindir Revizyonistlerin korkak ve pasifist olmaları, kimseyi yanıltmamalıdır. Türkiye'nin sosyal - emperyalizme satılması fırsatı çıktığı zaman, emekçi halka ve bütün yurtseverlere karşı Rus tanklarının himayesinde faşizmin sopasını ellerine almaktan geri durmayacaklardır.

SOSYAL - EMPERYALİZME KARŞI MÜCADELE BÜTÜN HALKIN MESELESİDİR

Sosyal - emperyalizme ve revizyonizme karşı mücadele, yalnız Marksist - Leninistlerin değil bütün bir halkın meselesidir. Mutlaka oturacak bir kucak bulmak isteyenler, yurdumuzda daima çok küçük bir azınlık olmuştur. Türkiye halkı, ne bu, ne de öteki emperyalistin efendiliğini kabul etmeyecektir.

Çok küçük bir ülke dahi, iki süper devlete karşı bağımsızlığını koruyabilir. Arnavutluk'un bağımsızlığını kimseye çiğnetmeyen tutumu bütün dünyaya örnektir. Enver Hoca bu tutumu şöyle ifade ediyor:

«Halk Cumhuriyeti, ne şantaj ve terör, ne de ruble ve dolar önünde bayrağını yere düşürmez. Bu haklı, ilkelere dayanan, cesur siyaseti sürdürecek miyiz? Yoksa Amerikalıların ve Sovyetlerin önünde diz çöküp çizmelerini yalayacak ve orospu bir devlet haline mi geleceğiz? Birinci yolu izleyecek, ikincisiyle ise acımasızca mücadele ederek onu mahkum edeceğiz.» (Revizyonizm ve Maceracılık Yenilgiye Götürür, Aydınlık yayını, s. 106)

İşte bizim savunduğumuz vatan budur. Biz Türkiye'nin çizme yalayan ülkelerden olmasını istemiyoruz.

Bazı devrimciler, «Sovyetler Birliği revizyonist olmasına revizyonist, fakat acaba sosyal-emperyalist de oldu mu? diye tartışıyor. Şimdi bunun cevabını arıyorlar. Fakat dünyadaki gelişmeler, onların bir çözüme ulaşacakları günü beklemiyor Diğer taraftan Türkiye burjuvazisi, ABD emperyalizmine karşı olduğu gibi sosyal - emperyalizme karşı da teslimiyetçi bir tutum içindedir. Yurtsever ve demokratların çoğu, bu konuda uykudadır. Sosyal - emperyalizme karşı mücadele, bütün yurtseverlerin görevidir. Marksistler bu göreve canla başla sarılmalı, halka önderlik etmelidir.

Sosyal - emperyalizme ve revizyonizme karşı olduğunu söyleyenler bunu lâfta bırakmamalı açık ve kararlı bir mücadeleye girmelidir

Bazı devrimci arkadaşlar ise proleter devrimcilerin revizyonizme karşı yeterli ve doğru bir mücadele vermediğini söylüyorlar. Bu arkadaşlar revizyonizme ve sosyal - emperyalizme karşı kararlı ve doğru bir mücadele verirlerse biz onları örnek almaya, onları izlemeye hazırız. Doğru mücadelenin nasıl verileceğini göstermek için, artık mücadeleye başlamalıdırlar.

Sosyal - emperyalizm ve revizyonizmle uzlaşan tutum, ideolojik cesaretten yoksun olan, emekçi kitlelere güvenmeyen, faşistlerin ve revizyonistlerin saldırılarını göğüsleyecek cesaret ve kararlılığa sahip olmayan teslimiyetçi ve pasifist bir tutumdur. İstedikleri kadar keskin gevezelikler etsinler, sosyal-emperyalizmle uzlaşan akımlar eğer bu tutumlarını düzeltmezlerse, Kruşçev - Brejnev revizyonistlerinin mihrakına tâbi olmaktan kurtulamazlar ve aşırı sağcı bir akım karakterini kazanırlar. Unutmamak gerekir ki, Troçkizmin ve maceracılığın baş körükleyicisi Kruşçev revizyonistleridir. Anarşist ve maceracı akımlar, teslimiyetçiliğe güç verip, en sonunda kendileri de revizyonist bir karakter kazanırlar. Dünya işçi sınıfı hareketinin tarihi bunun örnekleriyle doludur. Son yılların Türkiye tecrübesi de bunu ispat etmiştir.

Sosyal - emperyalizm ve revizyonizmle her yerde uzlaşan Troçkist - tasfiyeciler de bunu ispat etmektedirler. Onlar, tıpkı Lin Biao gibi, keskin lâflar arkasında revizyonizm ve sosyal - emperyalizmin yedeğine girmişlerdir. Troçkist olarak çıktıkları yola bugün revizyonist olarak devam ediyorlar. Troçkist-revizyonist kırması bu akımın, bütün dünyada kazandığı karakter budur. Bütün ülkelerin Marksist - Leninist partileri, onları mahkûm etmektedir

İKİ SÜPER DEVLETE KARŞI MÜCADELENİN TUTARLI SAVAŞÇISI VE ÖNDERİ: İŞÇİ SINIFI

Emperyalizme karşı tutarlı mücadele, her iki süper devletin tahakkümüne karşı çıkarak yürütülebilir. Emperyalizme ve sosyal - emperyalizme karşı mücadelenin en tutarlı savaşçısı proleteryadır. ABD emperyalizminden kurtulma mücadelesine olduğu kadar, Sovyet sosyal - emperyalizminin tahakkümü altına düşmemek mücadelesine de, işçi sınıfı önderlik edecektir. Çünkü yurdumuzun bağımsızlığa kavuşmasında en büyük menfaati olan, en yurtsever sınıf, işçi sınıfıdır. Emekçi köylüler, işçi sınıfımızın en yakın mücadele arkadaşıdır.

Biz iki süper devletin tahakkümüne karşı bağımsızlığımızı kazanma ve koruma mücadelesinde en başta işçi ve köylü yığınlarına güveniyoruz ABD emperyalizmi ve Sovyet sosyal-emperyalizmi karşısındaki teslimiyetçi eğilimleri en başta işçi sınıfımızın ve köylülerin mücadelesi yıkacaktır. Yurdumuzun gerçek sahipleri ve efendileri onlardır. ABD işbirlikçileri de, sosyal - emperyalizme yardakçılık eden revizyonistler de, mücadeleye atılan emekçi yığınların ayakları altında ezileceklerdir.

ABD tahakkümüne ve sosyal - emperyalistlerin yayılma emellerine karşı Türk ve Kürt milliyetinden bütün halkın birliği için mücadele edelim!

Ne Amerikan, ne Rus çizmesi!

Yaşasın emekçilerin bağımsız ve özgür Türkiye'si!

AMERİKANCI CEPHE VE FAŞİST KOMANDOLARIN SON CİNAYETİ

FAŞİST KATİLLERDEN HESAP SORULACAKTIR

Milliyetçi Cephe ve faşist komandolar son cinayetlerini Bursa'da işlediler. Ahmet Vatan Kırkbulak adlı genç, faşist kurşunlarıyla vurularak öldü. 10 Temmuz gecesi, Bursa Atatürk caddesinde, komandolar yoldan geçen devrimci öğrencilere saldırmışlar, daha sonra ellerinde tabanca etrafdaki halkı şahit olmamaları için tehdit ederek kaçmışlardır.

Komando saldırısı sonucu, Ahmet Vatan Kırkbulak isimli Ticaret Lisesi öğrencisi ölmüş, Mümtaz Öz adlı İktisadi Ticari İlimler Akademisi öğrencisi ise ağır yaralanmıştır. Halkın ve yaralı öğrencinin verdiği bilgiye göre faşist katiller, Ülkü Ocakları Bursa Şube Başkanı Efendi Barutçu, eski başkanı Metin Kaplan, Cevdet Yavuz, Mehmet Kutucu ve diğer bir komandodur.

Olaydan sonra, gençler ve halk sokakta gösteri yaparak faşist Cephe hükümetini ve Türkeş'in kiralık katillerini kınamış ve canilerden hesap sorulmasını istemişlerdir.

Cinayeti protesto etmek için, İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi öğrencileri imtihanlara girmemişler ve Akademinin bahçesinde protesto gösterisinde bulunmuşlardır.

Faşist cinayet karşısında kendilerinden durumla ilgilenmeleri talep edilen CHP Milletvekili Mehmet Emekli, CHP senatör adayı Şahap Karamollaoğlu ve CHP eski milletvekili Nail Adlı ile CHP İl Yönetim Kurulu üyeleri oturdukları içki masasından kalkmamışlardır. CHP'li kodamanlar, kendilerinden ricada bulunan CHP Gençlik Kolları yöneticilerini, «yaralılar arasında CHP'li olmadığı» gerekçesiyle reddetmişlerdir. Bu tutum, CHP'nin Bursa'daki ilerici ve yurtsever taraftarları arasında tepkiyle karşılanmıştır. CHP'li gençler, Şahap Karamollaoğlu ile sert bir şekilde tartışmışlardır.

Öte yandan, faşistler tarafından katledilen gencin cenazesi, tören yapmak isteyen gençlere ve halka verilmemiş, polis tertibiyle cenaze töreni engellenmiştir. Polis tören yapmak isteyen gençlere ve halka saldırmış, gençler ve halk kendisini savunmuş, «Kahrolsun faşistler» ve «Katil iktidar» sloganlarını haykırarak devrimci marşlar söylemişlerdir.

ŞAVŞAT HALKI: FAŞİSTLERDEN HESAP SORULSUN

12 Haziran gecesi faşistler tarafından öldürülen devrimci öğretmen Hasan Şimşek'in katilinin bulunmaması üzerine TÖB — DER, 5 Temmuz günü Şavşat'ta bir protesto mitingi düzenlemiştir.

Şavşat köylerinden kamyonlarla gelen halk «Bir Ölür Bin Yaşarız», «Faşizme Karşı Birleşelim» yazılı pankartlar taşımıştır. On bin kişinin katıldığı mitingde, faşizm lânetlenmiş ve Hasan Şimşek'in katillerinden hesap sorulması istenmiştir.

BAFRA'DA İŞÇİLERİN ÜZERLERİNE ATEŞ AÇILDI

Samsun'un Bafra ilçesindeki Sektaş tuğla fabrikasında işçilerin direnişi devam ederken, patron işçilerin ve işçi temsilcilerinin üzerlerine ateş açmıştır. Beşinci ayını dolduran grevi hazmedemeyen patron suç işlediği halde kılına bile dokunulmamıştır. Tam aksine üzerlerine ateş açılan iki sendika temsilcisi tutuklanmış ve haklarında dava açılmıştır. Bafra halkının ve işçilerinin büyük desteği ile grev devam etmektedir. Grevci işçiler saldırganlara karşı can güvenliklerini kendilerinin koruyacağını söylemektedirler.

KAVSAN LASTİK İŞÇİLERİ ON AYDIR DİRENİŞTE

4 Eylül 1974 tarihinden beri patronun zulmüne karşı direnen İstanbul Kavsan Lâstik Fabrikası işçileri bir bildiri yayınlayarak mücadeleye kararlı olduklarını belirtmişlerdir. Grev Komitesinin bildirisinde şöyle denmektedir:

«Biz KAVSAN Lâstik Fabrikasının 12 işçisi, 4 Eylül 1974'den beri patronun zulmüne karşı direniyoruz. Emekçi halkımızın, sömürü ve zulüm düzenine karşı yürüttüğü kurtuluş mücadelesinin bir parçası olan bu haklı direnişimizi sonuna kadar sürdürmeye kararlıyız. Çünkü haklı bir dava için mücadele ediyoruz, HAKLI OLMAK SONUNA KADAR SAVAŞMAK DEMEKTİR. Ne sömürücülerin, jandarmanın ve polisin baskıları, ne iki «dönek» grev kırıcının on iki işçi kardeşine ihanet ederek fabrikada çalışmaya devam etmesi, bizi haklı davamızdan geri çeviremez.»

Arkadaşlarımızın konuştuğu Kavsan işçileri şunları söylemişlerdir:

«Önce patron sendikaya formalite grevi teklif etmişti. Numaradan yani. İşçi hem çalışacak, hem de grev çadırı kurulacak. Gelenlere görüyorsunuz işte içerde grev var diyecek. Patron, bu sayede, borcu olan bazı ithalâtçı ve imalâtçılara elindeki hammaddeyi daha uygun bir fiyata satacağını belirtmişti. Sendikamız bunu kabul etmedi ve kanuni grevi başlattı. Patron, daha sonra fabrikadan hırsızlık yaptığımızı iddia etti. İkinci Şubeye götürerek; parmak izlerimizi aldılar. Bir süre buraya sivil polisler gelip gitti. Şimdi hiç uğramıyorlar. Patron bir sefer sarhoş olarak geldi. Benim adım şöyle, böyle diye bağırdı. İstesem bu grev çadırını buradan kaldırırım, afişleri yırtar atarım diye bağırdı. Sendikaya küfretti. «Kanun da benim, hükümet de» diye konuştu. Patron grev başladıktan sonra içerden devamlı mal çıkardı. İşverenin tutumuna karşı grevi sonuna kadar sürdüreceğiz.»

İŞTEN ATILMALARA KARŞI MÜCADELE

İstanbul, Beykoz Ömerli'de Petek Tuğla Sanayi'nde çalışan 55 işçi direnişe geçmiştir. İşçiler işçi temsilcisi arkadaşarının işe tekrar alınmasını talep etmektedirler. Patron, güvenlik kuvvetlerini yardıma çağırmıştır. Fabrika çevresinde Beykoz Jandarması tertibat almıştır.

Üsküdar, Dudullu semtindeki Pres Döküm Fabrikasında ise, sendikasız yüz dokuz işçi işten atılan dört arkadaşlarının tekrar işe alınmaları için greve başlamışlardır. İşçiler fabrika çevresinde tertibat almışlar ve memurlar dahil herkesi fabrika dışına çıkarmışlardır. Patronun yardıma çağırdığı Üsküdar Jandarması fabrika çevresinde dolaşmaktadır.

Milliyetçi Cephe hükümetine yaslanan patronların giriştikleri toplu işten çıkarmalar devam etmektedir. İşçiler bu faşist uygulamalara karşı yeni mücadelelere hazırlanmaktadırlar.

HALK OZANLARI ÜZERİNDEKİ BASKILAR DEVAM EDİYOR

Halk ozanlarının faşizme karşı mücadeleyi dile getiren türküler söylemeleri ve halkın kendi ozanlarına büyük bir ilgi göstermesi karşısında, MC iktidarı, halk ozanları üzerindeki baskılarını daha da yoğunlaştırmıştır.

Son olarak, Siverek'te verdikleri konserden sonra Şah Turna, Mehmet Koç, Abuzer Karakoç ve Haydar Erdoğan hakkında gıyabi tutuklama kararı verilmiştir. Ozanlar bu yüzden, Viranşehir'de verecekleri konsere gelememişlerdir.

Viranşehir'de konser salonunda toplanan halk, faşist iktidarın halk ozanları üzerinde uyguladığı baskıları protesto etmiş ve «katil hükümet», «bağımsız Türkiye» sloganlarını haykırarak gösteriler yapmıştır. Polis, dört kişiyi gözaltına almıştır.

ÖDEMİŞ HALK BİRLİĞİ KURULDU

Geçtiğimiz ay içinde Ödemiş'te Halk Birliği kuruldu. Ödemiş Halk Birliği yayınladığı kuruluş bildirisinde şöyle demektedir:

«ABD işbirlikçisi MC hükümeti işbaşına geleli kısa bir süre olmasına rağmen pahalılığı, işsizliği, sefalet ve zulmü daha da arttırmış, hayatı emekçiler için dayanılmaz hale getirmiştir. Mücadele eden işçiler işten atılıyor. Devrimciler ve yurtseverler zindanlara atılıyor, işkence yapılıyor. Devrimciler, işçiler, köylüler, aydınlar, öğretmenler, yayıncılar ve kitapçılar faşist komando saldırılarına uğruyor... İşçileri, devrimcileri, yurtseverleri, faşizme karşı olan tüm halkımızı aşağıdaki taleple etrafında Halk Birliği'nde birleşerek mücadeleye çağırıyoruz: Köylüye toprak, herkese iş,. iş güvenliği ve sendika hürriyeti. Yurdumuzdaki ABD üsleri kapatılsın... Yaşasın halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi...»

TİİKP DAVASINA DEVAM EDİLDİ

İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesinde TİİKP davasına devam edildi. TİİKP sanıkları ifadelerinin, MİT, polis ve savcılık tarafından ortaklaşa düzenlendiğini açıkladılar ve bu ifadeleri reddettiler.

Sanıklardan Haluk Arıcan «Mahkemenin saygıya değer olmadığını» söylediği gerekçesiyle duruşmadan çıkarıldı ve daha önce bir kere daha mahkemeden çıkarıldığı için duruşmalara alınmamasına karar verildi. Böylece Haluk Arıcan, kendi yargılanmasını izleyemeyecek ve kendi hakkındaki isnatlara cevap veremeyecek. Bu kanunsuz uygulama 12 Mart'tan sonra, Sıkı yönetim Mahkemeleri tarafından uygulanmaya başlanmış ve Devlet Güvenlik Mahkemeleri tarafından devralınmıştır.

Devlet Güvenlik Mahkemeleri kanunsuzdur! Kararları geçersizdir!

Bütün siyasi tutuklular serbest bırakılmalıdır!

OSMANİYE'DE FAŞİSTLER SALDIRDI DEVRİMCİLER TUTUKLANDI

Osmaniye Tiyatro, Gelişim ve Kültür Derneği Yönetim Kurulu üyeleri 23 Mayıstan beri «gizli örgüt» kurdukları iddiasıyla Adana Cezaevinde tutuklu bulunmaktadır. «Gizli örgüt»e delil oarak dernekte bulunan ve satışı serbest olan kitaplar gösterilmektedir. Soruşturmayı yürüten Devlet Güvenlik Savcılığının esas amacı ise Osmaniye'de meydana gelen faşist saldırıyı örtbas etmektir.

Demirel'e yumruk atılması olayından sonra her tarafta saldırıya girişen faşistler, Osmaniye'de de polis desteğinde devrimcilere saldırmışlar ve Tiyatro Derneğini, TÖB-DER ve bazı sendika binalarını taşlamışlardır. Bunun üzerine halk, harekete geçmiş ve faşist komandolara hakettikleri cevabı vermiştir. Faşistler, halk tarafından sokaklarda kovalanmışlardır.

Bu olaydan sonra Tiyatro Derneği Yöneticileri «gizli örgüt» kurdukları gerekçesiyle tutuklanmışlardır. Bu son olay da, faşist iktidarın «gizli örgüt» iddialarının ne kadar gülünç olduğunu göstermiştir. Hakim sınıflar halkın her türlü kanuni örgütlenmesini ve mücadelesini «gizli örgüt» diye bastırmaya çalışmaktadırlar.

FRANSA'DA BULUNAN TÜRKİYELİ DEVRİMCİ GENÇLİK BİRLİĞİ'NİN BİLDİRİSİ

Fransa'da bulunan Türkiyeli Devrimci Gençlik Birliği, bir bildiri yayınlayarak Milliyetçi Cephe iktidarının zorbalıklarını protesto etmiş ve revizyonistlerin işbirlikçi, teslimiyetçi tutumlarını açıklamıştır. Bildiride şöyle denmektedir:

«Halkın çeşitli kesimlerinin işçi sınıfının, köylülerin, devrimci gençlerin ve ilerici aydınların faşizm aleyhtarı mücadeleleri yurdumuzun dört bir yerinde yükselirken, hakim sınıflar faşist iktidarlarını devam ettirebilmek için Milliyetçi Cephe faşist koalisyonu ile halkın mücadelesini zorbalıkla bastırma çabaları içindedirler.

Revizyonist ve her türlü oportünistler ise, bu yükseliş karşısında, pasifizmi parlementarizmi ve darbeciliği yayarak halkın haklı taleplerine karşı provokasyonlara gelmeyelim, diyerek hakim sınıflara hizmet ediyorlar.

Yurtdışındaki revizyonistlerin elebaşları, yurtdışındaki Türkiyelilerin emperyalizme ve faşizme karşı mücadelelerini pasifleştirmek, kendi tekke çıkarlarına alet etmek için her fırsatı kollamaktadırlar.

Fransa'daki öğrenci gençliğinin demokratik kitle örgütü olan FTÖB'ü kendi tekkelerinin hizmetine sokmak için ATTF çalışma grubu haline getirme çabaları, FTÖB Paris şubesi ve ilk FTÖB federasyon kongresindeki gençliğin anti-emperyalist anti-faşist ve anti-revizyonist mücadelesini baltalamak için sarf ettikleri kulis faaliyetleri onları kitle önünde yenilmekten öteye götürememiştir. İşçiler içinde de aynı tekkeci tutumlarını devam ettiren revizyonist dönekler, grevci işçi arkadaşlar tarafından lanetlenmişlerdir.

Onlar halkın çıkarlarını değil kendi tekke çıkarlarını savunuyorlar, kitleler içinde teslimiyeti karamsarlığı yayarak, Sovyet sosyal - emperyalistlerinin simsarlığını yapmaktadırlar.»

Irkçı faşistlere hak ettikleri cevabı veren Diyarbakır halkı diyor ki:

«Kim kimi sürüyormuş belli oldu»

DİYARBAKIR OLAYLARI HALKIN NE KÂDÂR CESUR VE YENİLMEZ OLDUĞUNU GÖSTERDİ

Diyarbakır halkı, geçen ayın sonunda faşistlere hakettikleri cevabı verdi. Halk düşmanı Türkeş Diyarbakır'da konuşturulmadı. Halk, revizyonistlerin «provaksyon olur» türünden sözlerine aldırış etmeden ileri atıldı ve fedakârca mücadele etti.

Kürt halkını ülkeden süreceklerini söyleyen ırkçı Türkeş ve faşist komandoları, Diyarbakır'ı terketmek zorunda kaldılar.

Türkeş'in Diyarbakır'a geleceği duyulunca halk içinde büyük bir öfke doğdu. İşte Bu öfke faşistlere karşı büyük bir kitle gösterisine yol açtı.

Türkeş'in geleceği gün öğlene doğru, MHP'liler büyük bir MHP bayrağını Atatürk anıtının karşısındaki surun duvarına astılar. İkindiye doğru Diyarbakırlı devrimciler ve halk, konuşmanın yapılacağı alanda toplanmaya başladı. Şehrin her tarafından binlerce kişi alana doğru yürüyordu. Alanda toplanan halk, «Kahrolsun Faşistler», «Katil Türkeş», «Bağımsız Türkiye», «Halklara Özgürlük» sloganlarıyla ortalığı çınlattı. Sura asılmış bulunan MHP bayrağı ateşe verildi. Bayrağın yakılışı büyük alkış tufanıyla karşılandı.

Polis, halkı alandan sürmeye kalkıştı. Polisin bu tutumu halkın tepkisiyle karşılaştı. Polis, halkı zor kullanarak dağıtmaya çalıştı. Polise karşı halktaki çekingenlik, polisin bir kişiin'n kaşını yarmasıyla yok oldu. Halk galeyana geldi. Polisler gerilemek zorunda kaldılar.

Takviye kuvvetlerinin gelmesi üzerine polisler tekrar saldırıya geçtiler. Bu defa halk, biraz gerilemek zorunda kaldı. Miting alanından Dörtyol'a kadar gerileyen halk, surun alt kısmında kalan büyük bir grupla birleşmek için yan yollardan geçerek Gökdelen tarafına toplanmaya başladı. Bu sırada askeri birlikler geldi ve surun alt kısmındaki büyük grupu dağıtmak için havaya ateş açtı. Aynı anda Mustafa Kemal Erkovan'ın da aralarında bulunduğu MHP'liler bir takside ateş açtılar. Halktan yaralananlar oldu. Surun alt kısmındaki büyük grup çatışa çatışa yüzelli metre gerideki hastaneye kadar çekildi. Sonunda bu grup da Gökdelenin önünde toplandı. Yılna «Bağımsız Türkiye» «Doğu'ya Özgürlük» sloganları atıldı. Özellikle «Kurda tapan köpekler, halk sizden ne bekler» sloganı halk arasında çok tutuldu.

Polis yine saldırdı. Çatışma oldu. Halk geri çekildi. Bu sırada polisin bir kişiyi öldürdüğü haberi gelince, halk tekrar galeyana gelerek «Katil polis» diye bağırdı.

Artık halk üzerindeki polis korkusu silinmişti. Atatürk anıtının arkasına toplanmış olanlar da saldırıya uğrayınca polis taş ve şişe yağmuruna tutuldu. Polis halka ateş açtı. Halk gerilemedi. Bu sırada üzerinde devrimci sloganlar yazılı pankartların gelmesi halkı daha da coşturdu. Saat 19 sıralarında askeri birlikler polisin imdadına yetiştiler. Zırhlı arabalar caddelerde barikat kurdu, fakat buna rağmen halkın öfkesi dinmedi, daha da çoğaldı.

Saat 20 sıralarında uçakla havaalanına inen Türkeş'in bindiği araba şehre gelinceye kadar halk tarafından taşa tutuldu. Bu şekilde Vilayete gelen Türkeş, Valinin makam arabasıyla yine taş yağmuru altında miting alanına geldi. Mikrofon tahrip edilmişti. Her taraftan taş ve şişe yağıyordu. Türkeş konuşamadı ve vilâyete sığınmak zorunda kaldı. Bu sırada MHP binasından açılan ateşle bir asker öldü. Polis yine halka ateş etti. Çok sayıda insan yaralandı. Fakat kimse yılmıyordu. Bu sefer olaylar, Türkeş'in sığındığı vilayet binası önünde devam etti. Halk gece geç vakitlere kadar, devrimci sloganları haykırarak, faşistlere karşı olan hıncını gösterdi.

Olaylar, ikinci gün de yer yer devam etti. Halk TRT'nin Türkeş'in Diyarbakır'da konuşma yaptığı şeklindeki yalan haberini protesto etmek için TRT binasının önünde gösteri yaptı.

Sabahleyin Mehmet Aytekin'in hastanede ölmesi üzerine saat 17.30'da on binlerce kişinin katıldığı bir cenaze töreni yapıldı. Binlerce kişi «Devrimciler Ölür, Devrimler Yaşar» sloganını haykırdı.

Olay günü dışarıdan Diyarbakır'a gelen faşist komandolar hızla Diyarbakır'dan kaçmışlardı. Bir kadın şöyle diyordu: «Kim kimi sürüyormuş, belli oldu.»

Başlangıçta «uslu durun provokasyon olur» diyerek mücadeleyi önlemeye çalışan revizyonistler, devamlı olarak mücadeleyi pasifleştirmek yolunda hareket ettiler. Revizyonistler, polisin, askerî birliklerin saldırılarının şiddetini azaltmak için CHP'li görünüp CHP bayraklarını havaya kaldırdılar. «Halkçı Ecevit» sloganını attılar. Böylece onlar, laftaki keskin CHP aleyhtarlıklarının, faşist terör karşısında nasıl CHP yağcılığına dönüştüğünü bir kere daha gösterdiler.

Revizyonistler, askeri birlikler ve askeri arabalar geçerken onlara alkış tuttular. Böylece onlar, halka hiç bir zaman güvenmediklerini, daima faşist kliklerden birinin koltuğu altına girmeye hazır olduklarını göstermiş oldular.

Daha önce yanlış görüşlere sahip olan bir devrimci şöyle dedi: «Ben daha önce halka güvenmiyordum, ancak bu olaylar bana halkın ne kadar cesur ve yenilmez bir güç olduğunu gösterdi.»

HALK, FAŞİZME VE REVİZYONİZME BOYUN EĞMEYECEKTİR

TSİP revizyonistleri Diyarbakır olayını ve Diyarbakır halkının kahramanca mücadelesini «provokasyon» olarak adlandırdılar ve bu olayı hakim sınıflar tarafından düzenlenmiş bir «mizansen» olarak değerlendirdiler. TSİP elebaşları yayınladıkları bildiride şöyle diyorlardı:

«Bütün bu olaylar sermayenin çeşitli kesimleri tarafından tezgahlanan mizansenin değişik yönleridir. Amaç Silahlı Kuvvetlerdeki müdahaleci eğilimleri tahrik etmektir. Sermayenin bir kesimi askerî bir diktanın getirilmesi için çalışırken, bir başka kesimi de müdahaleci eğilimleri seçim doğrultusunda zırlamak planları içindir.»

Yani onlara göre, Diyarbakır, halkı, faşist katillerin silahlarının üzerine yürümekle «provokasyona» gelmiktir ve «sermayenin tezgahladığı mizansene» «alet olmuştur».

Diyarbakır halkının yiğitçe verdiği mücadele TSİP revizyonistlerinin yalanları ile karalanamaz. Halk, faşist saldırganlara hakettiği cevabı vermiş ve Türkeş faşistini Diyarbakır'dan sürmüştür. Polis ve Jandarma kuvvetlerine karşı saatlerce dövüşerek mücadele azmini ispatlamıştır. «Kanlı terörün geldiği» teorilerini yayarak halkı korkutmaya çalışan revizyonistlere en iyi cevabı yine Diyarbakır halkı vermektedir. Aşağıda yayınladığımız mektuplarda da belirtildiği gibi, halkımızın mücadelesinin alevlendiği bir dönemde yaşıyoruz. «Yaylım ateşine karşı sopayla yürüyen beli kuşaklı, eli nasırlı kükremiş aslanı» görmek istemeyenler veya gizlemeye çalışanlar halkın düşmanlarıdır. Ve bu kükremiş aslanın devrimci öfkesini bastırmak isteyenler yalnız faşistler değil, aynı zamanda revizyonistlerdir. Çünkü o aslan, hem faşizmi, hem de revizyonizmi paramparça edecek olan emekçi halktır.

HAKIMIZIN MÜCADELESİNİN ALEVLENDİĞİ BİR DÖNEMDE YASIYORUZ

Emperyalizme, faşizme ve gericiliğe karşı, halkımızın demokrasi ve bağımsızlık mücadelesinin alevlendiği bir dönemde yaşıyoruz. 23-24 Haziran Diyarbakır olayları bunu kanıtlamıştır.

Diyarbakır olayları, bütün dünyada çökmekte olan emperyalizmin ve faşizmin yurdumuzdaki bir temsilcisine karşı halkımızın bir tepkisidir. Bu olay, yedisinden yetmişine kadar bütün halk yığınlarının emperyalizme, faşizme ve ortaçağın kahpe karanlığına karşı olan kin ve nefretinin bir ürünüdür. Olayı gören herkes anlamıştır ki, halkımız kendinden yana olmayan bir avuç insanın çıkarını savunan faşistlerin ve onların iktidarlarının topuna, tüfeğine ve zulmüne boyun eğmeyecektir.

Yurdumuzdaki faşizmin temsilcilerinden biri Ankarada verdiği demeçte, Diyarbakır halkının olay çıkarmadığını, olayı TÖB-DER, CHP ve Doğu Kültür Ocaklarının çıkardığını söylüyordu. Ama yaylım ateşine karşı sopayla faşistlerin üzerine yürüyen şalvarlı, beli kuşaklı, eli nasırlı kükremiş aslanı ya görmemişti, ya da bu aslanın baskıya, zulme ve türlü gericiliğe karşı nefretini gizlemeye çalışıyordu.

M. ŞERİF

HALK FAŞZMİ MEZARINA GÖMECEKTİR

Halkın senelerdir baskı ve zulüm altında inlemesi had safhasına gelmiştir ve nihayet hürriyetlerini elinden alanlara, halk hakettikleri dersi vermiştir.

Milliyetçilik kisvesine bürünmüş faşizmin adamı Alpaslan Türkeş'in konuşması halkların devrimci sloganlarıyla susturulmuştur. Türkeş ve onun uşakları halkımızın faşizme karşı duyduğu tiksintiyi daha yakından görmüşlerdir. Halk, kendisine çevrilmiş silâhlara devrimci sloganlarla karşılık vermiştir. Bu uğurda şehitler verilmiştir.

Mehmet Aytekin adındaki bir devrimci ve 12 yaşındaki bir kardeşimiz şehil edilmişlerdir. Yaralananların sayısı oldukça kabarıktır. Halkımız katillerin üzerine yürümüştür. Senelerden beri baskı altında tutulan halk, baskıcıbaşının konuşmasına fırsat vermeyecektir ve vermemiştir de.

Hakim sınıflar, Diyarbakır olaylarını küçük bir grubun yaptığını iddia etmişlerdir. Elli bin kişilik küçük bir grup! Ne kadar da küçük!

Halk faşizmi mezarına gömecektir.

Diyarbakır'dan bir işçi

Kimin Güyenliğine Hizmet Ediyor ? MİT Dağıtılmalı ve Bütün Raporlar Yayınlanmalı

AP sözcüsü Oğuz Aygün'ün okuduğu **MİT** raporu, bu gizli teşkilatın kime hizmet ettiğini bir kere daha gözler önüne sermiştir. **MİT** raporunda Diyarbakır'daki halk direnişini örgütleyen kuruluş ve çevreler şöyle tesbit ediliyor:

«CHP milletvekili Hasan Değer ve adamları, büyük ölçüde Diyarbakır ve çevresi TÖB-DER mensupları Devrimci Doğu Kültür Derneği mensupları, Diyarbakır Solcu Yüksek Tahsil Talebe Derneği illegal Türkiye ihtilâlci İşçi Köylü Partisi Mensupları (KOMO) illegal Kurtuluş ilgilileri, Tıp Fakültesi ve Eğitim Enstitüsü solcu öğretim üyeleri ve öğrencileri, 24 Haziran 1975 günü yapılacak üniversiteler arası imtihan dolayısiyle toplanan 10 bin kadar öğrenciden tahrik edilmiş grup, civar il ve ilçelerden getirilmiş aşırı solcu militanlar.»

MİT, kısacası Diyarbakır halkı deseydi, daha doğru bir rapor vermiş olurdu. Fakat önemli olan, bu teşkilatın tamamen büyük burjuvazi ve toprak ağalarının güvenliğine hizmet etmesidir. MİT, bu uğurda karanlık köşelerde, gizli-kapaklı her türlü tertibi tezgahlamış, işkence yuvalarında yüzlerce devrimci ve yurtsevere en vahşi ve hayasız işkenceleri yapmaktan geri kalmamıştır. MİT'in Türkiye'nin bağımsızlığını korumak ve güvenliğine hizmet etmekle bir ilgisi yoktur. Tam tersine bağımsızlık için mücadele eden halkı ezmek amacıyla CIA uzmanlarının denetimi altında çalışmaktadır. MİT teşkilatı, her türden faşistle doldurulmuştur ve faşist kuruluşlaıla açık bir işbirliği halindedir.

Halk düşmanlarının ve faşistlerin güvenliğine hizmet eden bu teşkilat dağıtılmalıdır. Faşist zulmün sorumlularından hesap sorulmalıdır. MİT'in halk düşmanı faaliyetini, giriştiği tertip ve cinayetleri ortaya seren bütün raporlar, yayınlanmalıdır.

Dünya Halklarının Baş Düş

İki Süper Devleti Mezarına Gömecek Temel Güç Olan Üçüncü

Çin Halk Cumhuriyeti Başbakan Yardımcısı Deng Siao — ping, Mayıs ayının ilk yarısında Fransa'ya resmi bir ziyarette bulundu. Çin Halk Cumhuriyeti Başbakan Yardımcısı, Fransa Cumhurbaşkanı Jiskar Desten ve Başbakan Jak Şirak ile görüşmeler yaptı. Bu görüşmelerde Deng Siao — ping, iki süper devlet arasındaki rekabet sonucu yeni bir dünya savaşı tehlikesinin her geçen gün arttığını belirtti. Batı Avrupa'nın, özellikle Sovyet sosyal — emperyalistlerinin saldırı tehdidi altında bulunduğuna işaret etti ve Batı Avrupa ülkelerinin iki süper devlete karşı birliklerini güçlendirme çabalarının Çin Halk Cumhuriyeti tarafından desteklendiğini açıkladı. Fransa Cumhurbaşkanı ve Başbakanı da, «büyük devletlere» karşı Fransa'nın milli bağımsızlığını koruyacağını, bir ülkenin milli savunmasını kimseye emanet edemiyeceğini ve Fransa'nın, dünyadaki milli kurtuluş hareketlerini desteklediğini belirttiler.

ÇİN'İN DEVRİMCİ DIŞ SİYASETİ REVİZYONİSTLERİ TELAŞLANDIRIYOR

Deng Siao — ping'in Fransa ziyareti, dünyada büyük yankılar uyandırdı. Bu ziyaret, iki süper devlet ABD ve Sovyetler Birliği'ne karşı dünya ülkelerinin en geniş birliğinin kurulmasında önemli bir adım oldu. Bu yüzden, Amerikan emperyalistleri ve Sovyet sosyal—emperyalistleri ile onların çeşitli ülkelerdeki işbirlikçileri telâşa kapıldılar. Amerikan ve Sovyet propaganda mekanizmaları harekete geçti. Çeşitli ülkelerdeki modern revizyonistler, Çin Halk Cumhuriyeti'ne karşı saldırılara giriştiler. Yurdumuzdaki revizyonistler de vazifelerini yapmaktan geri durmadılar.

Sosyal — emperyalizme yaranma yarışı içinde olan TKP, TSİP ve TİP revizyonistleri, Çin Halk Cumhuriyeti'ne ve büyük Marksist — Leninist Mao Zedung'a karşı saldırılarını yoğunlaştırdılar. «Yürüyüş» ve «Kitle» dergileri, Deng Siao — ping'in Fransa ziyareti üzerine iftira ve yalan dolu makaleler yayınladılar.

«Yürüyüş» ve «Kitle» dergileri, iki süper devlete karşı Batı Avrupa ülkelerinin birliğini savunan Çin Halk Cumhuriyeti'ni, dünya halklarına karşı «emperyalizmi desteklemekle» suçladılar. Brejnev'in takipçileri, büyük bir kurnazlık yaptıklarını sanarak ÇHC'nin Batı Avrupa proletaryasının devrim mücadelesini desteklediğini gözardı etmeye çalıştılar. Onlar, ÇHC'nin, Batı Avrupa ülkelerinin üçüncü dünya üzerindeki sömürüsüne karşı çıktığını da gizleyebileceklerini zannettiler.

Revizyonist dönekler, ÇHC'nin NATO'yu ve ABD'yi desteklediği yalanını dahi yaymaya çalıştılar. Onlar, bütün bu tahrifatları yaparken, kapitalist ülkeleri yekpare bir blok gibi gösterdiler ve Sovyetler Birliği'nin sosyalist bir ülke olduğunu iddia ettiler. Onlara göre, bugün dünyadaki baş çelişme, kapitalist sistem ile sözümona «sosyalist sistem» arasındaki çelişmedir ve dünyadaki bütün mücadeleler bu çelişmeye tâbidir. Revizyonistler, dünya halklarının kaderinin, Sovyet sosyal — emperyalistlerinin dünyada hegemonya kurmasına bağlı olduğunu iddia ediyorlar. «Kitle» dergisinin yaptığı gibi, «üçüncü dünya ülkelerinin devrimciliğinin derecesinin, dünya sosyalist sistemiyle olan bağlarıyla ölçüldüğünü» öne sürmek, ülkemiz de dahil bütün ülkelerin Sovyetler'in sömürge veya yarı—sömürgesi haline gelmesini savunmak demektir.

SOVYET İŞBİRLİKÇİSİ «BİLİMSEL» GEVEZELER

Brejnev takipçilerinin Marksizm — Leninizmle ilgileri, ustaların sözlerinden cümleler alıp sosyal — emperyalist menfaatleri için kullanmaktan ibarettir. «Kitle» dergisinin 27 Mayıs tarihli sayısında şöyle deniyor: «Çin yöneticilerinin birleşik Avrupa konusundaki isteklerine en somut cevabı, bundan 60 yıl önce Lenin vermişti.» Ve dergi, Lenin'in «Avrupa Birleşik Devletleri Sloganı Üzerine» adlı makalesinden uzun alıntılar yapıyor. Lenin'in 60 yıl önceki dünya siyaseti ile ilgili olarak söylediklerinin bugünkü devrimci siyasete «en somut» bir cevap olabileceği ancak Leninizmi kötüye kullanan TSİP revizyonistlerinin aklına gelebilirdi. Çünkü Lenin'in o gün en gerici güçler olarak adlandırdığı Avrupa emperyalistlerinin rolünü bugün iki süper devlet oynamaktadır. O gün nasıl Avrupa emperyalistlerine karşı mücadele etmek en önemli görev idiyse, bugün de ABD ve Sovyet emperyalistlerine karşı mücadele etmek en önemli görevdir. Bugün gericilik, bu iki süper devletten birinin koltuğunun altına sığınmak ve onların tahakküm emellerine hizmet etmektir.

Sovyet işbirlikçisi revizyonistlere göre, bugün Sovyetler Birliği'nin hegemonyacı siyasetlerini teşhir etmek, «enternasyonalizme karşı çıkmak»tır. Ama Çin Halk Cumhuriyeti gibi gerçek bir sosyalist ülkeye hayasızca saldırmak, onların ağzından «Çin yöneticilerinin milliyetçi politikalarına karşı mücadele etmek»tir. Bütün devrimciler bilmelidirler ki, revizyonistler proleter enternasyonalizminin en alçak düşmanlarıdırlar.

Revizyonistlere sorarsanız, sosyalist bir ülkede kapitalizmin geri getirilmesi «bilimsel olarak mümkün değil»dir. Ama Sovyetlerin Çekoslovakya'yı istilâsı, bu ülkede «kapitalizme geri dönüşü önlemek için» yapıldığından haklıdır ve Sovyetler Birliği bu gerekçeyle her ülkenin egemenliğini istediği gibi çiğneyebilir. Bütün halkımız bilmelidir ki, revizyonistler bu teorilerle Sovyet tanklarına yol göstermenin hazırlıklarını yapmaktadırlar.

Bütün dünyada, sosyal — emperyalizmin menfaatlerine hizmet eden revizyonist tezler, bugünkü dünya durumunu tepeden tırnağa tahrif ediyor. Devrimciler, Halk Çin'inin ve dünya prolataryasının dünya meselelerine ve özellikle Batı Avrupa'ya bakış açısını kavramak ve revizyonist safsataları çürütmek için, bugünkü dünyanın gerçek durumunu tahlil etmeye önem vermelidirler.

RUS KİLİSESİNİN ORTODOKS PAPAZLARI

İkinci Dünya Savaşından hemen sonraki yıllarda, dünya ülkeleri başlıca üç safa ayrılmıştı: Emperyalist ülkeler, sosyalist ülkeler ve tarafsız ülkeler. Savaştan en güçlü emperyalist devlet olarak çıkan ABD, Batı Avrupa ve Japonya üzerinde bir denetim kurmuştu. Batı Bloku diye adlandırılan emperyalist sistem, ABD'nin hâkimiyetindeydi. Fakat bu durum, emperyalistler arasındaki mücadeleyi ortadan kaldırmıyor, tersine daha da şiddetlendiriyordu. Stalin, 1952 senesinde, emperyalistleri yekpare bir blok gibi göstermeye çalışan revizyonistlere şu cevabı verdi:

«Dış görünüşte 'sükûnet' her yerde hüküm sürüyor. ABD, Batı Avrupa'yı, Japonya'yı ve diğer kapitalist ülkeleri nafakaya bağladı. ABD'nin pençesine düşmüş olan Almanya, Büyük Britanya, Fransa, İtalya, Japonya aldıkları emirleri tam bir itaatle yerine getiriyorlar. Fakat bu 'sükûnet'in 'ebediyyen' muhafaza edileceğine, bu ülkelerin ABD boyunduruğuna ve egemenliğine daima tahammül edeceklerine, bağımsızlık yolunu tutmak için Amerikan boyunduruğundan kurtulmaya çalışmayacaklarına inanmak hâta olur.» («Sovyetler Birliği'nde Sosyalizmin Ekonomik Meseleleri», Bölüm: 6)

«Bugün Sovyetler Birliği burjuvazinin diktatörlüğü büyük burjuvazinin diktatörlüğü, faşist Alman tipinde bir diktatörlük, Hitler tipinde bir diktatörlük altındadır.»

MAO ZEDUNG

İkinci Dünya Savaşından sonra, ortaya güçlü bir sosyalist kamp çıkmıştı. O zamanlar sosyalist bir ülke olan Sovyetler Birliğinin yanısıra, bu kampta Doğu Avrupa'nın halk demokrasileri, Çin Halk Cumhuriyeti, Moğolistan Halk Cumhuriyeti Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti ve Vietnam Demokratik Cumhuriyeti de bulunuyordu.

Öte yandan, dünyanın geniş alanlarını ve dünya nüfusunun büyük çoğunluğunu kapsayan geri ülkelerde, milli kurtuluş ve bağımsızlık mücadeleleri gelişiyordu. Birçok yerde askeri işgale dayanan sömürgecilik yıkılıyor, emperyalistler artık sermaye ihracına ağırlık veren yeni — sömürgecilik yöntemlerine başvurmak zorunda kalıyorlardı. Gelişen bağımsızlık akımı, bugün dünyada ortaya çıkmış bulunan Üçüncü Dünya ülkeleri safının doğuşunun haberçisiydi.

İkinci Dünya Savaşı sonrasından günümüze uzanan 25 — 30 yıllık süre içinde, dünyada büyük değişiklikler meydana gelmiştir. Lenin'in emperyalizm teorisinin doğruluğunu defalarca ispatlayan bu gelişmeleri, revizyonistlerin «ortodoksluk» çığırtkanlıkları gizleyemez. Bu ortodoks papazlığı, Rus sosyal — emperyalizminin çanlarını çalmaya hizmet eder.

BUGÜN EMPERYALİZMİ ÇÖKERTMENİN YOLU, İKİ SÜPER DEVLETİ YIKMAKTAN GEÇER

Bugünkü dünyanın durumunu belirleyen değişikliklerin iki kaynağı vardır. Birincisi, dünyada bağımsızlık ve milli kurtuluş mücadelelerinin gösterdiği büyük gelişmedir. İkincisi ise, Sovyetler Birliği'nde revizyonizmin iktidara gelmesiyle sosyalist kampın dağılmasıdır.

Birinci gelişme, yani emperyalizmin dünya jandarmalığını üstlenmiş olan ABD'nin, dünya halklarından ağır darbeler yemesi, bu büyük emperyalist devletin denetimi altında bulunan Batı Avrupa ve Japonya'nın da nisbeten daha bağımsız hareket etmelerine yol açmıştır. Bu ülkeler, ABD'nin gerilemesinden istifade ederek kendi kapitalist ekonomilerini canlandırmaya ve ABD'ye kafa tutmaya başladılar. Böylece Stalin'in parlak öngörüsü gerçekleşti.

**«Güçlü old
tün gericilerin
olduğunu söyl
onların halkta
dır. Bakın! Hi
kaplan değil r
rilmedi mi? R
paratorunun v
lizminin de k
olduğunu söyle
hepsi yıkılıp g
peryalizmi ise
tır ve üstelik a
hiptir. Ama on
inanıyorum. O
kaplandır.»**

İkinci gelişme,
de Kruşçev — B
devrimci hükümet
lin'in ülkesinde ka
ri getirilmesi, ise,

Ç

**«Yürüyüş»
ında yayınlan
leri Ateşle Oy
Deng Siao —
larından çeşitl
tan sonra şu
«Deng Siao —
birliği hakkı
Avrupa birliği i
arasında bir a
nı, O'na göre
ABD ve NATO
mesinin gerek
yordu.» Reviz
re göre yalan
Siao — ping'in
tığı konuşmala
emperyalizmini
miyeti altında
teklediğini g
cümle yoktur.
Çin'in iki süp
Batı Avrupanın
korumak için
teklediği son
vizyonist tahri
mak için, Deng
Fransa'yı ziyar
iki tarafın yap
önemli bölüml
ruz.**

2 MAYIS 19
FRANSA BAŞ
JAK ŞİRAK'IN
ZİYAFETTE Y
KONUŞMALA

Jak

«... Bizim
halkın vazgeçil
olması gereken
zelliği de, her i
ğımsızlığa düşk
ferlerle olduğu
acılarla da dol

manı ABD ve SSCB'dir! «1»

nya, Batı Avrupa'nın ABD ve Sovyetlere Karşı Birliğini Destekliyor

ı sanılan bü-
tan kaplanlar
Bunun sebebi
ouk olmaları-
kağıttan bir
Hitler dev-
inın, Çin im-
on emperya-
n kaplanlar
Bildiğiniz gibi
merikan em-
z yıkılmamış-
ombasına sa-
ı yıkılacağına
kağıttan bir

AO ZEDUNG

Sovyetler Birliği'n-
kliğinin karşı —
si ve Lenin ile Sta-
min adım adım ge-
la Sovyetler Birliği

gibi yeni bir büyük emperyalist devletin ortaya çıkmasına yol açtı. Revizyonizme karşı koyan Çin, Arnavutluk, Kore ve Vietnam dışındaki halk demokrasilerinde, Sovyet işbirlikçisi revizyonist iktidarlar kuruldu. Eski sosyalist kampı meydana getiren ülkelerin önemli bir kısmı, Sovyet sosyal — emperyalistlerinin yarı — sömürgesi ve hatta işgal altındaki sömürgeleri durumuna düştüler. Sovyet sosyal — emperyalistleri, dünya halklarının Lenin ve Stalin'in Sovyet'lerine karşı duyduğu güveni kötüye kullanarak, dünyanın her yerinde hâkimiyet peşinde koşmaya başladılar.

Bugün, dünya halkları tarafından iyice hırpalanmış bulunan ve dünya üzerindeki nüfuz alanlarını korumaya çalışan ABD emperyalizmi, karşısında dünya hâkimiyeti mücadelesi peşinde koşan Sovyet sosyal — emperyalistlerini bulmaktadır. En büyük iktisadî potansiyele sahip olan ve daha önemlisi, siyasî ve iktisadî üstünlüğü elinde bulunduran ABD ve Sovyetler Birliği, Batı Almanya, Fransa, Japonya ve İngiltere gibi diğer emperyalist ülkeleri de gölgede bırakan iki emperyalist süper devlettir. Deng Siao — ping'in dediği gibi, süper devletler, «her yerde başka ülkelere karşı saldırı, müdahale, denetim, yıkıcılık ve talan uygulayan ve dünya hegemonyası peşinde koşan» emperyalist ülkelerdir. Bugün dünya hegemonyası için mücadele, iki süper devlet AB D ve Sovyetler Birliği arasında cereyan etmektedir. Bu yüzden dünya proletaryası ve halklarının baş düşmanı, ABD emperyalizmi ve Sovyet sosyal — emperyalizmidir. Bugün emperyalizmi çökertmenin yolu, bu iki süper devleti yıkmaktan geçer.

Bugün dünyada esas akım devrimdir. Ülkeler bağımsızlık, milletler kurtuluş, halklar devrim istiyor. Bu, önüne geçilmez bir tarihî akımdır. Bugün, emperyalizme bağımlı ülkeler dahi bağımsızlık eğilimleri göstermektedir. Özellikle ABD emperyalizminin yıldızının sönmekte olduğu günümüzde, ABD işbirlikçileri dahi kaderlerini ondan ayırmak zorunluluğunu hissetmektedirler. Aynı olgu, sosyal — emperyalizmin nüfuzu altındaki ülkeler için de geçerlidir.

Bugün emperyalizmin, özellikle iki süper devletin sömürü, denetim ve saldırı tehdidine maruz bulunan geri ülkeler, Üçüncü Dünyayı meydana getirmektedirler. Üçüncü Dünyanın bağımsızlık eğilimi ve mücadelesi, dünya tarihinin itici gücüdür.

Dünya proletaryası, dünya devrimini gerçekleştirmek için emperyalizme, özellikle iki süper devlete karşı verdiği mücadelede temel güç olarak Üçüncü Dünyaya dayanmaktadır.

İki süper devlet ve Üçüncü Dünya ülkeleri dışında kalan, kendileri de emperyalist ülkeler oldukları halde iki süper devletin sömürü, denetim ve saldırı tehdidine maruz bulunan Batı Avrupa ülkeleri ve Japonya'ya karşı tavır ise, ABD ve Sovyetler Birliği'ne karşı en geniş birliğin kurulabilmesi bakımından önem taşımaktadır. Dünya proletaryası, iki süper devlete karşı mücadelede, Üçüncü Dünyaya dayanırken bu kapitalist ülkelerle de ittifak yaparak en gerici güçleri, yani ABD ve Sovyetler Birliği'ni tecrit etme siyasetini izlemektedir. İşte, revizyonistlerimizin çok sızlandıkları devrimci siyaset budur.

Gelecek sayımızda Batı Avrupa ülkelerinin durumunu etraflı olarak ele alacak ve revizyonistlerin tahrifatlarını teşhir etmeye devam edeceğiz.

N, İKİ SÜPER DEVLETE KARŞI AVRUPA'NIN BAĞIMSIZLIK VE BİRLİĞİNİ SAVUNUYOR

**gisi, 7. sayı-
Çin yönetici-
» yazısında
in konuşma-
ıtılar yaptık-
mu ekliyor:
g'in Avrupa
söyledikleri,
lantik birliği
ı yapmadığı
pa birliğinin
da gerçekleş
ini gösteri-
ller göz gö-
yorlar. Deng
nsa'da yap-
Çin'in ABD
ya ABD hakî
ATO'yu des-
en tek bir
m tersine,
levlete karşı
ağımsızlığını
şmesini des-
e açıktır. Bu
açığa çıkar-
o — ping'in
rasında her
onuşmaların
yayınlıyo-**

**E
ANI
DİĞİ
AN**

:

üzde bir
bir niteliği
arakter ö-
n millî ba-
idür. Za-
yenilgi ve
uzun bir

tarih içinde, ülkelerimiz olgunluğa çok erken erişmişlerdir. Çok eski kültürlerin mirasçısıdırlar ve geçmişleriyle gurur duymaktadırlar. Her ikisi de, haklı olarak, uluslararası hayat içinde kendi kimliklerini korumak isteğindedirler. Her ikisi de, kendi meselelerini tayin etmek hakkını, gücü ne olursa olsun kimseye teslim etmemek gerektiğini bilmektedirler. Millî savunmamıza ilişkin bütün konulardaki uyanıklığımız buradan geliyor. Ama aynı zamanda bu bağımsızlık iradesinin, yâni kendi karar yetkisini koruma iradesinin, her ikimizin de değer verdiği noktalardan olan uluslararası işbirliği ve yardımlaşma arzusunu ortadan kaldırmadığını da biliyoruz.

«Fransa, günümüz Çin'inin adım adım gelişen ama çarpıcı yeniden doğuşunu dikkatle izlemiştir. Çin'in dış güçlerin eyleminde hiç bir şey borçlu olmaksızın Çin halkının gücüyle kurtulduğunu sempatiyle tesbit etmiştir. Bağımsızlık mücadeleleri içinde uzun uzadıya ve sabırla hazırlığı yapılan devriminiz de aynı şekilde gerçekleşti. Bu yüz yıl sonu, kendi kaderinin efendisi olan bir Çin'in yüzyılıdır. Bu olayın muazzam önemini kavrıyoruz. Çin'in bugünkü çehresini ve gücünü kazanmasından bu yana, dünyanın artık eskisi gibi olması imkânsızdır.

«Fransa, Avrupa'nın inşası için inanç ve inatla çalışmıştır ve Cumhurbaşkanı sayın Valeri Jiskar Desten, Avrupa birliği yolunda ilerlemeye, kıtamızda hâlâ o kadar bol miktarda mevcut olan «büyük duvar»ları yıkmaya veya kaldırmaya kararlıdır. Aynı zamanda, Avrupa'nın... dünyaya yönelmesini... ve bugün özellikle bağımsızlıklarını kazanmış olup gelişmeleri uğrunda mücadelelerine devam etmekte olan ülkelere yönelik bir tutum izlemesini sağlamaya kararlıdır.

«Yeni Avrupa'nın bu zorunlu ve ızdıraplı şekillenişine duyduğu sempatiyi uzun yıllar boyu kesinlikle göstermiş olan Çin Halk Cumhuriyeti'ne şükran borçluyuz (...)

«Bugün, halkların gerçek bağımsızlığını, yoksul ülkelerin kalkınmasını ve (...) daha âdilane olan yeni uluslararası iktisadî ilişkilerin yaratılmasını ilgilendiren konularda tam bir dürüstlük içinde görüş alışverişinde bulunmamızın zamanı gelmiştir...»

Deng Siao-ping:

«Çin — Fransız ilişkilerinin geleceği bizde büyük bir güven uyandırmaktadır, çünkü aramızda birçok ortak nokta vardır. Gerek Çin ve gerekse Fransa, bağımsızlıklarını korumaya ve zedelemeksizin sürdürmeye kararlıdırlar ve kimsenin kendilerine emir buyurmasına ya da dilediği gibi oynatmaya kalkışmasına izin vermeyeceklerdir. Farklı sosyal sistemlere sahip olmalarına ve birçok konuda aynı tutum ve aynı bakış açısına sahip olmalarının imkânsız olmasına rağmen, ne Çin ne de Fransa kendi tutumunu yekdiğerine empoze etmeye veya yekdiğerine karşı şiddete ya da şiddet kullanma tehdidine başvurmaya kalkışmayacaklardır. Bu nedenle dost olabiliriz ve bu nedenle ilişkilerimizin önünde geniş ufuklar açılmaktadır. Bizim açımızdan, bu ilişkilerin gelişimi yalnız halklarımızın değil, dünya halklarının menfaatlerine uygundur.

«... Bugün uluslararası durum bütün olarak memnuniyet vericidir. Dünya gelişmekte ve halklar ilerlemektedir. Süper devletlerin saldırı, tahakküm ve müdahalelerine boyun eğmeyi red deden bütün ülkeler, millî bağımsızlıklarını kazanmak ve korumak mücadelesi içindedirler. Gerek iç ve gerekse dış güçlüklerle karşılaşan süper devletlerin işi giderek zorlaşmaktadır. Sayısız olgu, halkı mücadelesinde sebat eden küçük bir ülkenin, kendisini saldırı ve tehditlere maruz bırakan bir süper devleti yenilgiye uğratabileceğini ispatlamaktadır. Bu eğilim gitgide güçlenmektedir.

«Öte yandan, dünyamızın sükûnetten çok uzak olduğunu görmezlikten gelemeyiz. Dünya hegemonyası için mücadelelerini bin bir yolla sürdüren süper devletler, rekabetlerini özellikle Avrupada alabildiğine yoğunlaştırmaktadırlar; öyle ki, savaşa yol açan etkenler günden güne artmaktadır. Gitgide artan sayıda insanın gözüne çarpan da bu dur. Ayrıca, Avrupa'nın ve dünyanın maruz bulunduğu savaş tehlikesinin esas olarak nerden geldiği de herkesin malumudur. İki dünya savaşı görmüş olan Avrupa halklarının barış ve güvenlik isteğini Çin halkı çok iyi anlamaktadır.

Bize gelince, biz de inşa çalışmalarımızı sürdürebilmek için nisbeten elverişli bir uluslararası durum istiyoruz. Bununla beraber, «ağaç sükûnet isterse de; rüzgâr esmeye devam eder»; olaylar çoğu zaman insan iradesinden bağımsız olarak gelişir.

Bir yandan daha iyi bir uluslararası durum için çalışırken, öte yandan durumun aniden değişmesi ihtimalini yeterince hesaba katmalı ve buna karşı etkin bir şekilde hazırlanmalıyız. Ancak bu şekilde yenilmez olabiliriz.

«...Fransız halkı, şanlı gelenekleri olan büyük bir halktır. Bu yüzyıl içinde, yabancı saldırısına karşı kahramanca ve yılmaz bir mukavemet mücadelesi vermiştir. Millî bağımsızlık olmadan halkın hiç bir şeyi olamayacağını çok iyi bilmektedir. Halen Fransız halkı, dış baskılara boyun eğmeksizin millî bağımsızlığını koruma çabalarını sürdürmektedir. Fransız Hükümetinin bağımsızlık siyasetine bağlı kaldığını, bağımsız savunmasını güçlendirdiğini ve Batı Avrupa'nın birliği için çalıştığını görmekten memnunluk duyuyoruz. Durumunuzu tamamen anlıyor ve size, millî bağımsızlığın korunması ve Batı Avrupa'nın birliğinin güçlendirilmesi dâvâsında yeni başarılar diliyoruz.»

TSİP Revizyonistlerinin Maskesini İndirelim!

Revizyonistler, ABD İşbirlikçileriyle Birlikte, Türkiye'nin En Sağcı Güçleridir

Dergimizin «NATO ve Varşova Paktları Dışında Bağımsız, Bloksuz Türkiye» sloganı, sosyal - emperyalizmin yardakçılarından TSİP elebaşılarının hoşuna gitmedi. Onlar «Kitle» dergilerinin 64. sayısında yayınladıkları «Halkın Sesi mi, Komünizmle Mücadele Derneği'nin Sesi mi?» başlıklı bir yazıda dergimizin bu sloganı içeren kapağının klişesini, «Milli Mücadele Derneği»nin kapağının klişesiyle yanyana getirdiler. Revizyonistler niyetlerini açıkça belirt sinler. Kendileri bloksuzluğa karşı iseler, neye taradırlar. NATO'ya mı, yoksa Varşova Paktı'na mı?

Revizyonistlerin bütün korkusu, Türkiye'nin kaderine işçi ve köylülerin sahip çıkmasıdır. Çünkü o zaman, vurdumuzu sosyal - emperyalizmin boyunduruğu altına sokma planları suya düşecektir.

CUNTACI OLAN KİMDİR?

TSİP revizyonistleri, NATO ve Varşova Paktları dışında bloksuz bir dış politikayı «cuntacıların savunduğunu» iddia ediyorlar. Onlara göre «askeri kamplar» «bloklar» ve «süper devletler»den söz etmek katıksız bir burjuva ağzı imiş!

Bugün Çin ve Arnavutluk, k... devletin tahakkümüne karşı bloksuz ülkelerle aynı safta yer alıyorlar. Güney Vietnam Devrim Hükümeti, Bloksuz Ülkeler Grubunun üyesidir. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti de Bloksuz Ülkeler Grubuna katılmak için başvurdular. Kamboçya, askeri ittifaklar dışında, tarafsız ve bloksuz bir siyaset izliyor. Kim «cuntacı»? Bu ülkelerin devrimci iktidarları mı, yoksa her ülkede darbeler ve tertipler yoluyla sosyal-emperyalizme bağımlı iktidarlar kurmaya yeltenen revizyonistler mi? Kim «cuntacı»? Proleterya önderliğinde halk savaşı vererek emperyalizmi yere çalan devrimci hareketler mi, yoksa Silahlı Kuvvetler Hareketi'nin peşine takılıp NATO içinde kalacaklarını ilân eden Portekiz revizyonistleri ve onlara alkış tutan TSİP mi? Kim burjuva ağzıyla konuşuyor? Bir halkın kendi gücüne dayanarak bağımsızlığa kavuşabileceğini kanları ve canları pahasına ispatlayan devrimci halkların Mao Zedung Enver Hoca, Ho Şi Min ve Kim İl Sung gibi büyük önderleri mi, yoksa kendi gücüne değil Sovyet-sosyal emperyalistlerine güvenmeyi öğütleten TSİP revizyonistleri mi?

STALİN'E KÜFREDENLER ÇİN'E DE KÜFREDİYOR

TSİP revizyonistleri, utanmadan «Stalin'e küferedenlerden» söz ediyorlar. Ev revizyonist, biraz basini kaldır da yukardaki efendilerine bak» Yirmi yıldır Stalin'e en ağır küfürleri yağdıranlar, Stalin'i tarihten çıkarmaya kalkışanlar, hattâ İkinci Dünya Savaşinin gazi şehri Stalingrad'ın adını Volgograd olarak değiştirenler, Kruşçev - Brejnev revizyonistleri ve onların bütün dünyadaki kukları değil mi? TSİP, her noktada Kruşçev-Brejnev dönekle rinin Lenin ve Stalin düşmanı fikirlerini savunmuyor mu?

TSİP revizyonistlerine göre, Çin yöneticileri «Milliyetçi bir politika» izliyorlarmış! Niçin? Çünkü, Çin halkı sosyal-emperyalistlerin köpekliğini ka bul etmiyor ve onlara karşı kararlı bir mücadele yürütüyor. Çünkü. Çin halkı ve onun önderi Mao Zedung, bütün dünyada devrimleri ve milli kurtuluş mücadelelerini kararlılıkla destekliyor

LON NOL NE KADAR DEVRİMCİYSE REVİZYONİSTLER DE O KADAR DEVRİMCİDİR

TSİP revizyonistleri ise, sosyal-emperyalizme uşaklık etmeyi «enternasyonalizm» olarak göstermek çabasındadırlar Onlara göre, «üçüncü dünya ülkelerinin devrimciliğinin derecesi, dünya sosyalist sistemiyle olan bağlarıyla ölçülürmüş. (Kitle, sayı: 64, s. 11)

TSİP revizyonistlerinin ortaya attığı bu «devrimcilik ölçüsü» gerçekten dikkate değer. Onların bu kıstasına göre, bugün en «devrimci» olanlar Çekoslavakya'daki Sovyet işbirlikçileridir, çünkü onlar ülkelerinin yedi yıldır Sovyet işgali altında tutulmasına hizmet ediyorlar. İndira Gandi'nin «dev imciliğine» de diyecek yoktur, çünkü ülkesinin Sovyet tahakkümü altına girmesine ... maktadır. Endenozya'daki faşist Suharto vönetiminin «devrimciliğinden» şüphe etmek ne mümkün? Endenozya halkını kana boğduktan sonra Sovyetler'in büyük askeri ve iktisadi yardımlarıyla desteklenmedi mi? Hattâ Kamboçya halkı tarafından yere çalınmış olan Lon Nol'un da «devrimciliğinden» söz edilebilir, çünkü devrilinceye kadar Savyetler tarafından tanınıyor ve destekleniyordu. Türkiye'ye gelince, Demirel'in de «devrimcilesmeye» başladığını düşünebiliriz, çünkü Sovyet uçak «gemilerinin Boğazlardan geçmesine izin vermenin rüşvet bedeli olarak sosyal-emperyalistlerden 10 milyar liralık kredi almış bulunmaktadır. Bu nunla beraber Türkiye'de kimse «devrimcilik» konusunda TSİP elebaşılarıyla yarışamaz, çünkü Sovvet sosyal-emperyalizminin Türkiye'deki en sadık uşaklarından biri de TSİP revizyonistleridir.

KIBRIS BOĞAZLANIRKEN İŞGAL TÜRKÜLERİ SÖYLEDİLER

TSİP revizyonistleri şöyle diyorlar: «Yerli Maocular... sadece sosyal-şovenizmin değil, aynı zamanda ıaşist şovenizmin de kuyusunda kulaç atmaktadırlar.» (Kitle, sayı: 64, s. 11) Onlar, dergimizin, sosyal-faşist Bulgar rejimi altında Türklerin ırkçı baskılara uğradıklarını belirten bir haberini «Yorumsuz» olarak sayfalarına alıyorlar. Evet, biz Bulgar revizyonist şovenlerinin Türk halkı üzerinde uyguladığı milli zulme karşıyız. Biz Marksistler, dünya-

---

«Kremlin'deki hükümdarlar, proleter enternasyonalizmi için esas ölçünün, 'mihenk taşı'nın, Sovyetler Birliğine karşı tutum olduğu ve bütün mücadelelerin ve devrimci hareketlerin Sovyetler Birliği'nin çıkarlarına ve onun politikasına tabi kılınması gerektiği yolunda, devrimci ve anti — emperyalist güçlere yanlış fikirleri kabule zorlayarak spekülasyon yapıyorlar.

«Marksizm — Leninizme ihanet etmiş ve Sovyetler Birliği'ni emperyalist bir devlet ha line getirmiş olan Sovyet revizyonistleri, geçmişi istismar ederek ve bir zamanlar doğru olan tezleri kullanarak artık bugün kimseyi kandıramazlar. Sovyetler Birliği'ne karşı tavır, bugün de proleter enternasyonalizmi için bir ölçü vazifesini görür. Ama Sovyetler Birliği'nin dünya devriminin merkezi ve kalesi olduğu Lenin ve Stalin zamanındakinden tam tersi bir anlamda! Bugün, devrimci ve enternasyonalist diye, Sovyet revizyonistlerine karşı mücadele eden, onların ihanetlerini açığa çıkaran bütün güçlü le anti — Marksist ve emperyalist siyasetlerini ve çizgilerini reddedenlere denir.»

ENVER HOCA,

«Revizyonizm ve Maceracılık Yenilgiye, Marksizm — Leninizm Zafere Götürür», Aydınlık Yayınları, s. 25 — 26

BLOKSUZ DIŞ POLİTİKA KİMLERİN POLİTİKASI?

TSİP revizyonistleri: «Cuntacıların savunduğu bloksuz dış politika..»

Güney Vietnam Milli Kurtuluş Cephesi Programı: «Bağımsız, demokratik, barışçı tarafsız ve müreffeh bir Güney Vietnam kuralım.. Güney Vietnam Milli Kurtuluş Cephesi, barışçı ve tarafsız bir dış politika, ülkemizin bağımsızlık, egemenlik, birlik ve toprak bütünlüğünü garanti altına alan ve dünya barışının korunmasına yardımcı olan bir dış politika uygulamaktadır.. Hiç bir askeri anlaşmaya girmemek ve Güney Vietnam'da yabancı ülkelerin askeri personelinin ya da askeri üslerinin varlığını asla kabul etmemek.» (Güney Vietnam Geçici Devrim Hükümeti, kuruluşundan kısa bir süre sonra bloksuz ülkeler arasına resmen katılmıştır)

Kamboçya Milli Birleşik Cephesi Programı: «Bağımsız, tarafsız, barışçı, demokratik ve müreffeh bir Kamboçya kurmak. (Zaferden sonra toplanan Milli Meclis bütün askeri bloklar dışında kalmaya ve Kamboçya'da hiç bir yabancı devlete üs vermemeye, tek bir yabancı askeri dahi Kamboçva topraklarina kabul etmemeye karar vermiştir.)

Vietnam Demokratik Cumhuriyeti: 75 ülkenin üye bulunduğu Bloksuz ülkeler grubuna katılmak için başvurmuştur. Bu istek, Bloksuzlar grubu başkanı Abdülaziz Buteflika'ya bildirilmiştir.

Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti: Bloksuz ülkeler grubuna katılmak üzere başvurdu.

Çin Halk Cumhuriyeti ve Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Ortak Bildirisi: «Her iki taraf, sarsılmaz bir şekilde üçüncü dünya ülkelerinin safında yer alacaklarını ve onların haklı mücadelesini kararlılıkla destekleyeceklerini belirtirler.»

ÇHC Başbakan Yardımcısr Deng Siao-ping: Çin Üçüncü dünyaya mensuptur.

Romanya Devlet Başkanı Çavuçeşku: «Varşova ve NATO paktları üye ülkelerin bağımsızlığını tehdit ediyor.

Arnavutluk halkının ve Emek Partisinin önderi Enver Hoca: «Halklar, Amerikan emperyalistlerinin hakim olduğu NATO'ya ve aynı şekilde Sovyet sosyal-emperyalistlerinin hakim olduğu Varşova Paktına bağlı saldırgan askeri gruplaşmaların bugün barışa ve uluslararası güvenliğe yönelen esas tehdit olduğunu görmezlikten gelemezler. Bütün dünya halkları bu durumu açıkça görmeli, bu endişe uyandırıcı duruma dikkat çekmeli ve her iki süper devletin oyunlarına katılan bütün hükümetlerden hesap sormalıdır.»

Bağımsızlığına kavuşan Mozambik'in devlet başkanı Samora Maşel: «Emperyalizme karşı bir politika güdeceğimize göre, tarafsız blok içinde yer alacağımız sonucunu çıkarabilirsiniz.»

HALKIN SESİ 24 HAZİRAN 1975 200 KURUŞ 11

Tarihi yaratan biricik güç halktır

Bu da... Yorumsuz...

(Kitle, sayı 64)

Revizyonistlere soruyoruz: Açık konuşun, siz Varşova Paktına girmemizi mi istiyorsunuz?

nın neresinde olursa olsun her türlü millî zulme karşıyız. Ama onlar, ne ülkemizdeki millî zulme, ne de revizyonist Bulgar gericilerinin uyguladığı millî zulme karşıdırlar.

Faşist şovenizmin kuyusunda kulaç atanları halkımız çok iyi tanıyor. Revizyonistlerin, Kıbrıs'ın işgali üzerine yazdıklarının üzerinden henüz çok zaman geçmedi. Onlar daha bir yıl önce şöyle yazmışlardı: «Demokratik eğilimli ve özgürlükten yana hükümet başta olmak üzere bütün demokratik güçler, Kıbrıs'ta bağımsızlığı ve demokrasiyi sağlamak üzere girişilen bir müdahalenin zorunlu sonucu olan 14 ilde sıkıyönetimin, Türkiye'de demokrasinin gelişmesini asla zedelememesi için büyük bir sorumluluk ve kararlılıkla davranmalıdırlar.» (Kitle, 23 Temmuz 1974)

Sen hem Kıbrıs'ı işgal eden büyük burjuvaziye alkış tutacak ve sıkıyönetim yardakçılığı yapacaksın, hem de Marksist-Leninistleri «milliyetçilikle» suçlayacaksın! Hem Irak'ta Kürtlerin katledilmesinde ve Türkiye'deki Kürtler üzerinde uygulanan millî zulümde gerici ve şoven iktidarların kuyruğundan ayrılmayacaksın, hem de «enternasyonalizm» satmaya kalkışacaksın. TSİP revizyonistleri her zaman emperyalizmin safında yer aldılar. Her zaman 12 Mart generallerinin safında, halkı zılgıt yemekle tehdit ettiler. Kıbrıs boğazlanırken işgal türküleri söylediler. İşte revizyonistlerin gerçek niteliği, faşist yardakçılığı ve sosyal-emperyalist uşaklığıdır.

İKİ SÜPER DEVLETİN İŞBİRLİKÇİLERİ TÜRKİYE'NİN EN SAĞCI GÜÇLERİDİR

TSİP revizyonistleri, tıpkı Vietnam'daki Amerikan işgalini protesto için kendilerini yakan Budist yurtseverleri gibi, vatanının Sovyetler tarafından işgalini protesto için kendini yakan Çek yurtseveri Jan Palach'ı «paranovak milliyetçi» ilân ediyorlar. Çekoslavakya'nın işgalini Çekoslovak işçi sınıfına yardım» (Kitle, sayı; 64, s. 10) diye yutturmaya kalkan revizyonistlerin, bırakalım devrimciliği, yurt sevgisiyle en ufak bir alâkaları kalmamıştır.

TSİP revizyonistleri, bağımsız ve bloksuz bir dış politikayı savunan Mehmet Ali Aybar ve Kemal Türkler'in sözlerini yayınlamamıza ve Ecevit'in «Orta Doğu'da Batı'nın temsilcisi olarak davranmayalım» şeklindeki demecine yer vermemize de saldırıyorlar. TSİP revizyonistleri, ülkemizin bağımsızlığından yana olan herkese saldırıyorlar ve bunu da «keskin devrimcilik» maskesi altında sürdürüyorlar. Evet, biz Ecevit'in, Aybar'ın ve Türkler'in dergimize aldığımız fikirlerini doğru buluyor ve destekliyoruz. Biz hangi görüşte olursa olsun, Türkiye'nin bağımsızlığından yana olan, NATO ve Varşova Paktları dışında bağımsız bir Türkiye'yi savunan herkese ve her davranışa saygı duyuyoruz. Biz, iki süper devlete karşı, bir avuç ABD ve Sovyet uşağı dışında, bütün yurtseverlerin birleşmesinden yanayız.

TSİP revizyonistleri, haddini bilmez bir fütursuzlukla her kesin yerini tayin etmeye kalkışıyorlar. Aybar ve Türkler, «sol yelpazenin en sağında» yer alıyorlarmış! Kendileri nerede yer alıyor acaba? TSİP revizyonistleri, lugat parçalayarak 12 Mart faşizminin kucağında büyüdüklerini unutturacaklarını mı sanıyorlar? Onlar, sosyal-emperyalizme yardakçılık eden tutumlarıyla Milliyetçi Cephe ile birlikte Türkiye'nin en sağcı güçleridir.

«Sovyet revizyonizmi de halklar için Amerikan emperyalizmi kadar tehlikeli, sinsi ve saldırgan bir düşmandır.

«Partimiz, modern revizyonizm Sovyetler Birliği'nde ve diğer sosyalist ülkelerde iktidarı daha yeni ele geçirdiği zaman durumu doğru değerlendirmiş ve dünyada sosyalizm ve komünizme karşı 'ikinci bir cephe' açıldığını belirtmişti.

«Bugün revizyonist Sovyetler Birliği'nin şoven ve yeni — sömürgeci bir devlet haline geldiğine hepimiz şahidiz. Sovyet revizyonistlerinin dış politikası, eski çarların Büyük Rusya politikasıdır, aynı yayılma hedeflerine sahiptir. Aynı şekilde halkları ezme ve köleleştirme hedefine yönelmektedir. Yeni Sovyet revizyonist emperyalizmi doymak nedir bilmiyor. Tıpkı ABD emperyalistleri gibi; Kremlin'deki efendiler de, gökyüzünü uçaklarıyla, okyanusları denizaltılarıyla doldurdular. Onlar da imkân buldukları her yerde halkların zenginliklerini sömürebilmek için askerî üsler ve iktisadî pazarlar yaratıyorlar ve dünyanın her köşesine ajanlar sızdırıyorlar. Ruble ve tank, yolsuzluk ve şantaj el ele yürüyor. Dünyada, Sovyet revizyonistlerinin emperyalist nüfuzları altına almaya can atmadıkları hiç bir bölge, kendilerine yeni menfaatler sağlamak için burunlarını sokmadıkları hiç bir uluslararası mesele yoktur. Onlar, Amerikan emperyalistlerin izinden giderek en büyük silâh tüccarı, iç gözlü tefeci, karşı — devrimci komploların yaratıcısı ve uluslararası çatışmaların tahrikçisi oldular.»

ENVER HOCA
«Revizyonizm ve Maceracılık Yenilgiye, Marksizm — Leninizm Zafere Götürür», Aydınlık Yayınları, s. 23 — 24.

SIKIYÖNETİME SON!

Sıkıyönetim, MC faşistlerinin ve 12 Mart generallerinin elbirliği ile bir kere daha uzatıldı. Halkın yükselen mücadelesi karşısında gerilemekte olan faşist diktatörlük bir kere daha sıkıyönetime sarılarak durumunu muhafaza etmeye çalıştı.

Bugün bütün halk, sıkıyönetimin kime karşı olduğunu görüyor. İşçiler, sıkıyönetimin görevinin grevleri yasaklamak olduğunu görüyorlar. Her gerici şey gibi sıkıyönetimde halkın mücadelesiyle son bulacaktır. Bunun için «sıkıyönetime son» kampanyasını her yana yaymalı ve kitleleri bu hedef etrafında harekete geçirmeliyiz.

Bu sayımızda demokratik kuruluşların, işçilerin, köylülerin sıkıyönetim konusundaki açıklamalarını yayınlamaya devam ediyoruz.

UĞUR MUMCU «SIKIYÖNETİM İÇ POLİTİKAYA İLİŞKİN SEBEPLERLE UZATILIYOR»

Sıkıyönetim ilk kez Kıbrıs Barış Harekâtı dolayısiyle ilan edilmiştir. Bu harekâtın üzerinden bir yıl geçmesine rağmen, Sıkıyönetim Kıbrıs çıkartmasıyla ilişkili olmayan nedenlerle uzatılmaktadır.

Çıkarma yapıldığı günlerde Yunanistan'daki rejim değişikliğini «Atina'ya da özgürlük götürdük» biçiminde yorumluyorduk. Geçen yıla göre durum oldukça değişmiştir. Yunanistan'a gerçekten özgürlük ortamı sağlanmış, Türkiye'de ise kısılmaya çalışılmıştır. Sıkıyönetimin iç politikaya ilişkin nedenlerle uzatılması, sıkıyönetimin ilanı gerekçesiyle de bağdaşmıyacağı gibi, grev yasaklamalarında görüldüğü üzere, anayasal düzenin işlemesi bakımından bazı sakıncalar da doğurmaktadır. Önemli olan, toplumu «olağanüstü» koşullarda değil, özgürlük ve barış ortamında yaşatmaktır.

ÇAĞDAŞ METAL — İŞ SENDİKASI İKİNCİ BAŞKANI RIZA YURDAKUL: SIKIYÖNETİMİN KALKMASI İÇİN GÜÇBİRLİĞİ YAPALIM.

Bugün artık Sıkıyönetimin uzatılması için bir sebep kalmamıştır. Sıkıyönetimin varlık nedeni işçi hareketlerini önlemektir. Bu yıl, sözleşme yılıydı. Sıkıyönetimin varlığı bu meseleyle yakından ilgilidir. Sıkıyönetimin Eczacıbaşı'ndaki direnişe müdahalesi bunun örneğidir. Bugün sözleşmelerin çoğu sona ermiş bulunmaktadır. Bu bakımdan bir sermaye partisi olan Demokratik parti de Sıkıyönetimin kalkması için oy kullanabilir. Ama esas mesele bütün demokratik ve devrimci kuruluşların Sıkıyönetimin kalkması için güçbirliği yapmasıdır

DEVRİMCİ TİYATROCULAR DERNEĞİ BAŞKANI ERKAN YÜCEL: BİZ SANATCILAR HER TÜRLÜ ZORBALIĞIN KARŞISINDAYIZ

SORU: Sıkıyönetim başlangıçta Kıbrıs meselesiyle ilgili olarak ilân edilmişti. Bu amaçla ilân edilen sıkıyönetim Ankara Sanat Tiyatrosunu da kapattı. Bu konuda ne diyorsunuz?

CEVAP: Başka ülkelerin halklarına zorbalık uygulayanlar kendi ülkelerinin halklarına da zorbalık uygularlar. Biz devrimci sanatçılar her türlü zorbalığın karşısındayız. NATO'ya bağlı ordu Kıbrıs'a ne kadar «demokrasi» götürdüyse bize de o kadar getirdi. Bu sözde demokraside halka söz hakkı yoktur. Halk sanatçılarına da söz hakkı yoktur. Devrimci bir oyun oynadığımız için bize düşmanca davrandılar. Çünkü onlar halklara düşmandır.

HALK POSTASI

Kitlelerin öğretmeni olmadan önce, öğrencisi olun

İSKENDERUN DEMİR ÇELİK'İN HARCI İŞÇİ KANIYLA SULANMIŞTIR

İskenderun Demir Çelik Fabrikasında ölen işçinin sayısı Kıbrıs harekatında ölen askerlerin sayısını geçmiştir. Acaba neden bu kadar işçi ölüyor? Karnı tok, yoksulluk bilmeyen, afedersiniz bazı insanlar der ki, vadesi yetmiş ölmüş. Biz işçiler de deriz ki, işçinin can güvenliği olmadığı için ölüyoruz.

Son olarak, Ayduk Koray firmasından Abbas adlı Karslı bir işçi, 60 metre yükseklikte çalışırken düşerek ölmüştür. İşçinin ne emniyet kemeri, ne de başında baret vardır. Yaralı işçiye hastahanede, ölmeden az önce girişini imzalatmışlardır.

İşçiler arkadaşlarının cenaze töreni için hastahaneye gitmişler, bunun üzerine patron yarım gövmiyelerine el koymuştur, niye işi bırakıp cenazeye gittiniz diye. Cenaze törenine gelen sarı sendika temsilcilerini işçiler kovmuşlardır.

İşçi arkadaşlar, bizim bu şartlar altından kalkmamız için tek çare birleşip bir gövde halinde devrime yönelmektir.

Niyazi Karaçay
İskenderun

TEKSİF YÖNETCİLERİYLE PATRONLAR ELELE

Ben Epengle dokumalık kumaş Sanayiinde çalışıyordum. Hep'nizin bildiği gibi, sarı sendika Teksif'ten ayrılıp Tüm Dokuma — İş Sendikasına geçmek için dört ay süren bir mücadele verdik. Fakat sendikamız Tüm Dokuma — İş'e hâkim olan revizyonistler bizi patronlar karşısında zayıf düşürdü. Sendikamız yetki kazandığı halde dağıldık.

Bu mücadelemiz sırasında patronlar telâşa kapıldılar ve bize karşı birleştiler. İşverenler Sendikası, direniş dağıldıktan sonra da peşimizi bırakmadı. 94 işçinin adları bulunan bir isim listesini bütün fabrikalara gönderdi. Ve hiç yerde işe alınmamamızı tembihledi. Böylece patronlar, bizi açlıkla yola getireceklerini düşündüler

HALKIN SESİ
HAFTALIK DERGİ
● Sahibi: İLKER SÜMERKAN
● Sorumlu Yazı İşleri Md: ERHAN ÜNSAL
● Yönetim Yeri: Çatalçeşme Sok. 46/11, Cağaloğlu, İstanbul
● Yazışma ve Abone Ad: P.K. 1112, Sirkeci, İst.
● Dizgi, tertip, baskı: ÖZGÜR Gazetecilik ve Matbaacılık İşletmesi
● ABONE ŞARTLARI
Yurtiçi: yıllık 100, altı aylık 50 TL
Avrupa(uçak): yıllık 150, altı aylık 75 TL
● İLAN ŞARTLARI
Santimi 30 TL • Yayın ilanı çerçevesi 100 TL
● İSTANBUL DAĞITIMI: Fuat Büte
● İSTANBUL DIŞI TÜRKİYE DAĞITIMI: Hürriyet Gazete Dağıtım

Bugün birçok arkadaşımız, atelyelerde, küçük fabrikalarda ya da kendi meslekleri dışındaki işlerde çalışıyorlar. Bir kısmımız işsisiz. Ben de iki aydan beri iş arıyordum. Sonunda bir tekstil fabrikasında iş buldum. Dün sabah işbaşı yaptım. Öğleden sonra personelden beni çağırmışlar, gittim. Bana iki kâğıt uzattılar. «Bunları imzala, senin burada çalışman bu kâğıtları imzalamana bağlıdır» dediler. Kâğıtlarda aynen şöyle yazıyordu: «İşimden ve müesseseden memnun olmakla beraber kendi rızamla işten ayrılıyorum. Gerekli işlemin yapılmasını çok rica ederim. İzma: ...» «Bu ne demek, bugün aldınız, bugün atıyor musunuz?» dedim. «Hayır, Burada çalışman için bu kâğıdı imzalaman lâzım» dediler. Kâğıdı imzalamadım. Kâğıdı imzalamamı müdür istemiş. Gittim ona sordum: «Bu kâğıdı niye imzalatıyorsunuz, bu ne kanuna ne kitaba uyar» dedim. Bana şu cevabı verdi: «İlerde herhangi bir şekilde sendika faaliyetlerine katılmaman için tedbir» dedi. Her mücadelede işçi arkadaşlarımızın yanında olacağımı söyleyip işimin başına döndüm ve kâğıdı imzalamadım. Bu sabah işe gittiğim de, işten atıldığımı öğrendim.

Kardeşler, sendika faaliyetine katılmamı önlemeye kalkan müdür, ABDULLAH ASLIM'dır. Teksif Sendikasının Topkapı şubesinin eski başkanıdır. Ve halen şubede perde arkasındaki en kuvvetli adamdır. Sendika yönetimiyle menfaatleri uyuşmadığı için sendikadan istifa etmiş ve bu fabrikaya müdür olarak girmiştir. İlk yaptığı iş de Teksif Sendikasından Tekstil'e geçen 70 işçiyi kitabına uydurup işten atmak olmuştur.

Kardeşler, bu olay, sarı sendikalarla patronların nasıl elele olduklarının bir örneğidir. Patronlar ve sarı sendikalar bizleri kalın zincirlerle bağlamak istiyorlar. Çünkü bizim en ufak baş kaldırmamız onları fena halde ürkütüyor. Ne onların zulüm ve zindan kanunları, ne de aç bırakma tehditleri bizleri yıldıramaz. Biz zalimlere boyun eğmemiş bir halkın evlâtlarıyız.

Bir işsiz

ELLİ KÖYÜN HALKI ŞİMDİ NE YAPACAK?

Biz, Çaltepe köyü, devrimcileriyiz. Marks, Lenin ve Mao Zedung'un fikirlerinin ışığında devrimi gerçekleştirmek isteyen devrimcileriz. Emperyalizme ve revizyonizme karşı sizlerle omuz omuza mücadele etmeye kararlıyız.

Tüm devrimcilere ve halkımıza elli köyü felakete sürükleyen gerçek bir olayı anlatmak istiyoruz. Köylerimizin yolu keçi yoludur. En yakın kasabaya en yakın köyden iki saatte varılır. Kış günü bu olanak da yoktur. Tek faydalandığımız demir yoludur. Hasta çocuklarımızın, kadınlarımızın ihtiyaçlarını bu yolla karşılarız. Sivas'a bağlı Kangal kazasının toprak ağaları ve onların temsilcisi milletvekilleri bazı dümenler çevirerek kendi çıkarları için şehirle tek bağlantımız olan demiryolunu kendi bölgelerine kaldırtarak elli köyün halkını kaderleriyle başbaşa bıraktılar.

Bütün bunlar köylünün yükselen

Kahrolsun toprak ağaları ve patronları!

Çaltepe köyü devrimcileri

REVİZYONİSTLERİN MASKESİNİ İNDİRECEĞİZ

Türkiye'de faşizm kol gezerken revizyonist güçlerin proletaryaya nasıl ihanet ettiğini açıkça görmekteyiz. Bizler, turistik tesislerin yapım inşaatındaki işçiler, DİSK'e bağlı Yapı—İŞ Sendikasının Milas'ta da bir şube kurmasını istedik ve müracaat ettik. İşçi sınıfının örgütlenmesini ağızlarından düşürmeyen bu baylar, «isterseniz burda üye olun» şeklinde cevap verdiler. Gerisin geriye döndük. Ayrıca TSİP revizyonistleri de, değil sendikalaşmamıza yardım etmek, bize karşı kinlerini belli eden bakışlarını çevirdiler. Ama bu ihanetlerin en alçakçası bizi etkilemeyecektir. Çünkü davamıza bağlıyız ve kazanacağız.

Devrimi kendini beğenmiş dönekler yapamaz. Devrimi işçi—köylü yapacaktır. Halkların varolduğunu üstü kapalı geçiştirmek isteyenler, köylülüğün devrimdeki yerini kavramayanlar derslerini alacaklardır.

Hacı Gayret
Milas/Muğla

BU SAVAŞTAN YÜZ AKIYLA ÇIK

Bu vatana faşizmi ekmişler
Yeşermeden orağınla biç kızım
Emperyalist ağacını dikmişler
Kök salmadan vur baltanı yık oğlum.

Haber ver de emmin dayın bir olsun
Orağın tırpanın alan da gelsin
Var ebene söyle deden de bilsin
Vur gücünle dişlerini sık oğlum.

Ağabeyin ablanı unutma sakın
Köylüler yürüsün hep akın akın
Kurtuluş günümüz geliyor yakın
Bayrağını tepelere dik oğlum.

Nara at ki çoban Hasso işitsin
Bırakıp sürüyü köyüne gitsin
İşçiler kazmayla küreğin yetsin
Vatanından şu faşizmi sök oğlum.

Dolaş ki yurdunda köy kasaba gör
Ninenin teyzenin hatırını sor
Veli derki kalbimde yanar alev kor
Bu savaştan yüz akıyla çık oğlum.

Şaşkın VELİ
ANKARA

DEMOKRASİ FAŞİSTLER VE REVİZYONİSTLER İÇİN

Derginizin 11. sayısındaki «Yıkılsın Ortaçağın Kahpe Karanlıkları» başlıklı yazıyı okudum. Bunun üzerine ilk aklıma gelen çalıştığım fabrikadaki durumu size anlatmak oldu.

Ben 200 kişilik bir sabun fabrikasında çalışıyorum. Bunlardan 70'i kız işçi. Kadın işçiler ise 5 tane. Kız işçilerin çoğu 18 yaşından küçük. Bu kız çocuklar yetişkinlerle aynı işi yapmalarına rağmen asgari ücretin çok altında ücret alıyorlar (700 — 900 TL. arasında) Patronun özellikle çocuk işçi çalıştırmasının sebebi budur. Fabrikada angarya olağan. Tuvaletlerin, makina dairesinin, soyunma odalarının temizliği kız işçilere yaptırılıyor. Üstelik bu temizlikleri yemek paydosu sırasında yapmak zorundalar. İşler durgunlaştığında veya elektrikler kesildiğinde işçilere paspas yaptırılır, koliler taşıttırılır. Birimizin makinası bozulsa o gün ya yük taşımak ya da işimizle ilgisi olmayan başka işlerde çalışmak zorundayız. Her gün paydostan sonra yarım veya bir saat daha çalışmaya zorlanıyoruz. Bazen bu iki saate kadar çıkabiliyor. Bu zorbalığa karşı çıkanlarımız ise işten atılıyorlar. Fabrikada AKORT denilen bir çalışma uygulanıyor. Bu çalışmada makinanın hızına kendimizi uydurmak zorundayız. Makinalar çok hızlı olduğundan nefes almadan çalışmak zorunda kalıyoruz. Öyle ki bir an gözünü kapasan işin dengesi bozuluyor. Ustabaşından azar işitmemek için devamlı göz kulak kesilmek, başını işten kaldırmamak gerekiyor. Bu çalışma bizi çok yoruyor. Akşamları bitkin duruma geliyoruz. Yine bu çalışma şekli sinirlerimizi yıpratıyor. Ustabaşı tam patronun adamı. Daha fazla mal çıkarmamız için devamlı sıkıştırıyor. Çünkü patronla anlaşmasına göre, ne kadar çok mal çıkarsa payı o kadar artıyor. Ustabaşı, eski işçiler kadar mal çıkarmayan yeni işçileri ücretlerini kesmekle, bozuk mal çıkaranları ise para cezasıyla tehdit ediyor.

Fabrikada sendika yok. Sendikaya girmek için bugüne kadar yapılan bütün çabalar sonuçsuz kalmış. Başı çeken işçi arkadaşlar işten atılmışlar. Patronun yağcıları var. Hemen gidip haber veriyorlar. Hiç birimizin iş güvenliği yok. Eski işçi arkadaşlardan öğrendiğim kadarıyla her sene işler durgunlaştığında işçilerin yarısı işten atılıyor. Ayrıca diğer işçilerden daha az mal çıkaran her arkadaş atılma tehdidi altında. Evlenen kız işçiler de hemen çıkarılıyor

Aldığımız ücretler dışında hiç bir sosyal yardım verilmiyor. Ücretlere zam yapılması tamamen patronun «iyiniyetine» bağlı.

Kısacası durum bu. Çevredeki fabrikalar bakıyorum, başka fabrikadan işçi arkadaşlarla sohbet ediyorum. Durum aynı, dertler aynı. Sömürü ve zulüm aynı. Türkiye'deki demokrasi faşistler ve revizyonistler için. Biz emekçiler, biz işçiler için değil. Kahpe karanlıklardan mücadele ile aydınlıklara kavuşacağız.

Devrimci selâmlar
Bir sabun işçisi

SARI SENDİKACILARIN FAALİYETLERİ

Faşist MC iktidarının amacı işçi sınıfı ve emekçi halk yığınlarının mücadelesini bastırmaktır. İşçi sınıfının gün geçtikçe gelişen mücadelesi faşist iktidarın korkulu rüyası olmuştur.

Faşist iktidara sırtını dayayan KÖYYSE — İş Sendikası Genel Başkanı Sadık Özkan, çıkarını kaybetmemek için sendikadaki devrimci unsurları tek tek harcamaya başlamıştır. Bunun en son örneği Merkez Şubesi Başkanı Erhan Erel'in sendikacılık hakkının feshedilmesidir.

Biz KÖYYSE — İş Sendikasına bağlı üyeler, bu haksız uygulamanın şiddetle karşısında olduğumuzu ve bu yoldaki mücadelemizi sonuna kadar sürdüreceğimizi halkımıza duyurmak istiyoruz.

Diyarbakır Köyyse - İş Sendikasına Bağlı İşçiler

400 LİRA İLE NASIL GEÇİNELİM

Bizler Gaziantepli torna işçileriyiz. Burjuva baskısının her çeşidi bize uygulanır. Çünkü bizim ne sendikamız, ne de örgütümüz var. Tavuğun önüne serpilmiş darı gibi dağılmışız. Buna paralel olarak 13 saat çalışır, düşük ücret alırız. Ben dört senedir çalışıyorum. Şimdi haftalık 110 lira alıyorum. (Aylık 440 lira). Bununla bu şartlarda hayatımı sürdürmem imkânsız. Ne zaman bizim de bir sendikamız olacak ki, biz de patronlara karşı mücadele edelim.

Kahrolsun ağalar!
Kahrolsun parababaları!

Torna İşçileri adına
Yaşar
Gaziantep

REVİZYONİST TÜM-TOR-İŞ TOPRAK İŞÇİLERİNE İHANET ETTİ

ALMANYA'DAN GELECEK İŞÇİLERİMİZE

Gazetemiz Halkın Sesi'nin gerçekleri yansıttığına inancımız ve güvenimiz sonsuzdur. O bakımdan devrimci arkadaşların çeşitli yerlerden edindikleri sağlıklı ve doğru haberleri gazetemiz aracılığıyla kitlelere yaymaya karar verdik. Bu kararımıza iştirak edeceğinizden şüphemiz yoktur.

Dış ülkelerde çalışan işçilerimizin dövizlerine göz diken vurguncu mühendis ve müteahhitlerin ortalama sayısı 60-75 arasındadır. Her birisinin ortalama olarak 10,15 dairesi mevcuttur. Dairelerin satışları şimdilik duraklamış vaziyettedir. Tek kelimeyle arsa ve apartman spekülasyonu duraklama devresinde olduğundan bu daireler müşteri bulamıyor.

Yurt dışında çalışan işçilerimizin Türkiye'ye dönüşleri, bu müteahitler tarafından dört gözle beklenmektedir. Satılamayan daireler bu işçilere ateş pahasına satılacaktır. Bütün işçi arkadaşların dikkatini çekeriz.

Antakya
Yukarı Ekinci Gençliği

BİZ DE AÇALIM İŞÇİ BAYRAĞINI

Her yerde çalışma saati 48 saat olmasına rağmen Nevzat Özer Fabrikasında haftade 55 saattir. Ayni zamanda işçisinin çoğu sigortasız çalıştırıyor. Yılda üç sefer boş kâğıda imza attırıyorlar. Patron, bu imzalarla 3 ayda bir giriş-çıkış yaptırıyor. Böylece, bizleri hep asgari ücretle çalıştırabiliyor. Istediği zaman işten atıp sefalete mahkûm edebiliyor. Bu işyerinde çalışan şöför arkadaşların da durumu aynıdır

Patronun köpeği ustabaşılar ve şefler, işçilere ağıza alınmaz küfürler ediyorlar İşçilerin kendi aralarında konuşmaları engelleniyor. Sendika lafını ağzına alan işçi kardeşimize ertesi gün fabrikanın çıkışı gösteriliyoyor.

Nevzat Ozer, 25 metre yüksekliğindeki teneke maske arkasında işçiyi alabildiğine sömürüyor. Ama biz biliyoruz ki, bugün olmasa bile yarın, Nevzat Özer işçisi de diğer işçi kardeşleri gibi parona karşı mücadele bayrağını açacaktır. Ve sadece br fabrikada değil tüm fabrikalarda şçi sınıfının mücadelesi, sümürüyü tamamen ortadan kaldırana, insanca yaşanan düzeni kurana kadar sürecektir.

Nevzat Ozer Fabrikasından bir işçi

HALK İÇİN SAVAŞACAĞIZ

Girdiğimiz bu yolda
Varacağımız sonuçta
Halk için savaşacağız
İster düzde ister bayırda

Halkın isteği budur
Yolumuz devrim yoludur
Bağımsız Türkiye için
Teslimiyete hayır

Adem Alphan

Bu sayımızda Söke'de çıkan HÜR SÖKE Gazetesi'nin bir haberini yayınlıyoruz. Bu haberde de görüldüğü gibi TSİP revizyonistlerinin yönetimindeki Tüm-Tor-İş Sendikası toprak işçilerinin Toprak-İş önderliğinde sürdürdükleri mücadeleye ihanet etmiştir. Toprak işçilerinin son mücadelesi de gösterdi ki, revizyonistler, işçilerin köylülerin yeminli düşmanları ve faşistlerin vardakcısıdırlar.

TOPRAK—İŞ SENDİKASININ DİRENİŞİ DEVAM EDERKEN TÜM—TOR—İŞ'TE TEK SES YOK

HÜR SÖKE GAZETESİ
3 Temmuz 1975 Perşembe

Ziraat Odasının bir süre önce tarım işçilerinin ücretlerinin tespit toplantısı sonrası güçbirliği yapmaya karar veren Toprak-İş ve Tüm-Tor-İş Sendikaları tarım işçilerinin çıkarları doğrultusunda beraber hareket etme kararı almışlardır. Ancak bu karar kâğıt üzerinde kalmış, tutulmayan bir söz olmaktan ileri gidememiştir

Toprak-İş Sendikasına bağlı Sazlıköylü tarım işçileri haklı direnişlerini büyük bir cesaret ve inanç içinde sürdürürlerken Tüm-Tor-İş Sendikası yöneticileri büyük bir sessizlik içine girmişler, eyleme katılmadıkları gibi tarım işçilerinin direnişini desteklediklerini dahi söylemekten kaçınmışlar, piyasada görünmemeyi yeğ tutmuşlardır

---

SÖKE OVASINDAKİ TOPRAK İŞÇİLERİNE

Söke ovasnda direnişe geçen toprak
işçilerine selam!

Selam, onları destekleyen namuslu
aydınlara!

Hakkınızdır direnmek..

Karşılığını almak için alın terinizin

Direnin yanınızdayım

Hergün biraz daha alevlenen yüreğimle
ben.

Siz analar, siz bacılar, siz gardaş,

İşliğinde yamalar ve ayağında lastik
pabuçlar

Ve kızgın toprak ve sicim gibi yağan
güneşin altında

Pamuk toplarken

Şıp şıp dökülürken alnınızdan terler
gözyaşları gibi

Şıp şıp dökülen kan olsa ne çıkar!

Hakkınız için direnmek, direnin

Direnelim, direnin tüm sendikalar

Direnin bütün işçileri, bütün halkı
Türkiye'nin

Direnecek.

Söke ovasında direnişe geçen üç bin işçiye bir destek olabileceğini düşünerek bu satırları yazdım.

Toprak – İş Sendikasının Direnişi Devam Ederken Tüm – Tor – İş'tek Ses Yok

Sazlıköylü tarım işçileri, üç haftadır süren direnişleri sırasında hangi kuruluşların işçiden yana olduğunu gördükleri gibi, gerçek işçi yanlısının kimler ve hangi kuruluşlar olduğunu saptamışlardır.

Öyle sanıyoruz ki bu direniş, tarım işçileri için büyük bir sınav olmuş, örgütlenmenin zorunluluğunun yanısıra işçiler, gerçek sendikalarını bulmanın huzurunu duymuşlardır.

Direniş başarıya ulaştığında bu başarıya sahip çıkmak isteyen pek çok kuruluş ve kişi çıkacaktır. Ama Sazlıköylü tarım işçileri gerçek dostlarını bulmada yanılgıya düşmeyeceklerdir

Sazlıköylü tarım işçileri Tüm-Tor-İş Sendikasına da gereken cevabı vermekten geri kalmayacaklardır

---

42 KURULUŞUN ORTAK BİLDİRİSİ: SENDİKA YÖNETİCİLERİ SERBEST BIRAKILSIN

Söke'nin Sazlıköy bucağında üç bin tarım işçisi on bir gündür direnişteler. Tarım işçileri, sendikaları Toprak-İş'in öncülüğünde talep ettikleri ücretleri alabilmek, dayıbaşılığını kaldırabilmek, sendikalarını ve temsilcilerini kabul ettirebilmek için işi durdurdular.

Bu direniş süresince hiç bir geliri olmayan işçiler açlığa göğüs gerdiler. Temsilcileri karakolda dövüldü, Kadın-erkek sekiz kişi gözaltına alındılar. Buna rağmen birliklerini bozmadılar ve direnişe devam ettiler. Büyük toprak sahibi Hilmi Fırat'ın dışardan işçi getirme oyununu boşa çıkardılar. Hilmi Fırat'ın getirdiği birkaç posta işçi de çalışmadı, Sazlıköylü işçilerle birleşti. Tarım işçilerinin direnişini bastırabilmek için son olarak Toprak-İş'in dört yöneticisi tutuklandı.

Bugün, tarım işçilerinin hiç bir hakkı ve güvenliği yoktur. Oysa Anayasanın 46. ve 47. maddeleri bütün çalışanlara sendika kurmak, toplu sözleşme ve grev hakkını vermiştir. Fakat Anayasanın bu hükümleri tarım işçileri için hâlâ uygulanmamaktadır.

Yine Anayasanın 45. maddesi «Çalışanların yaptıkları işe uygun ve insanlık haysiyetine yaraşır bir yaşayış seviyesi sağlamalarına elverişli, adaletli bir ücret elde etmeleri için» mücadele etmelerini meşru bir hak olarak tanımıştır. Yurdumuzdaki tarım işçilerinin «haysiyetli», «adaletli», «elverişli» ücretle çalışmaları sözkonusu değildir. Tarım işçileri yoksulluk içindedir ve yaşama mücadelesi vermektedirler

Ağır çalışma şartları altındaki tarım işçilerinin haklı mücadelelerini bastırmak isteyenlerin Anayasanın ve kanunların doğrultusunda hareket ettiklerini kimse iddia edemez

Söke'deki tarım işçileri isteklerinde ve direnişlerinde haklıdırlar. Haksız olanlar Anayasayı uygulamayan, senelerdir Tarım İş Kanununu çıkartmayan, tarım işçilerini her türlü güvenlikten yoksun bırakan ve onları çiflik beylerinin azgın sömürüsüne terkeden iktidarlardır. Suçlu ve haksız olanlar, Toprak-İş Sendikasının dört yöneticisini tutuklattırarak tarım işçilerinin mücadelesini bastırmak isteyen Hilmi Fırat gibi çiflik sahipleridir. Tarım işçilerine karşı «zor ve şiddet» kullananlar bunlardır.

Biz aşağıda imzaları bulunan kuruluşlar tarım işçilerinin haklı mücadelesini destekliyoruz. Tarım işçilerinin isteklerinin kanunî ve Anayasal haklarının tanınmasını istiyoruz.

Söke'de dört sendika yöneticisinin tutuklanmasını protesto ediyoruz! Tutuklamalara, baskı ve kanunsuz tutumlara derhal son verilmelidir!

Bütün ilerici ve yurtseverleri tarım işçilerinin haklı mücadelesini desteklemeye çağırıyoruz!

Tarım işçileri haklarını mutlaka alacaktır!

Yaşasın tarım işçilerinin haklı mücadelesi!

Sosyalist Parti — Türkiye Birlik Partisi — Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Ankara İl Teşkilâtı — Aş-İş Sendikası — Genel-İş Genel Merkezi — Köyyse-İş Merkez Şube Başkanlığı — Köyyse-İş 5. Bölge Şube Başkanlığı — Tarım-İş Sendikası Eğitim Sekreterliği — Türkiye Ağaç-İş Sendikası Teşkilâtlanma Sekreterliği — Yapı-Sen Ankara Şubesi — Türk Harp-İş Sendikası — Yol-İş Federasyonu — Çağdaş Metal-İş Sendikası — Teknik-İş Sendikası — Yapı İmar Sendikası — Türkiye Milli Gençlik Teşkilâtı (TMGT) — Memurlar Derneği (Mem-Der) — Ankara Devrimci Gençlik Birliği — Ankara Yüksek Öğrenim Derneği — ODTÜ-Der — Dev-Gazi-Der — Devrimci Akademililer Derneği — Devrimci Liseliler Birliği — Genç Emekçiler Derneği — Hacettepe Üniversitesi Tıp Fak. Öğr. Derneği, Mühendislik Fak. Öğr Derneği, Sosyal ve İdari Bilimler Fak Öğ. Derneği, Kimya Fak. Öğr. Derneği, Fen Fak. Öğr, Derneği. Diş Hekimliği Fak. Öğr. Birleşme Dayanışma Derneği, Eczacılık Fak. Öğr. Derneği, Hemşirelik Yüksek Okulu Öğr. Derneği — Devrimci Demokratik Kültür Derneği (DDKD) — ODTÜ Mimarlık Fakültesi Öğr. Derneği — ODTÜ Fen Edebiyat Fakültesi Öğr. Derneği — Lise-Der — Ankara Devlet Mimar Mühendislik Yüksek Okulu Öğr. Derneği — Kahramanmaraş Devrimci Kültür Derneği — Giresun Kültür Derneği — Muğla Gençlik Birliği Derneği — Devrimci Tiyatrocular Derneği — Küçükesat Gençlik Kültür Derneği.

Yurtdışında çıkan YILDIZ'a devrimci selam!

Yurtdışında Türkiyeli işçiler ve devrimciler için yeni bir siyasi dergi çıkmaya başlamıştır. Bu derginin adı YILDIZ'dır. Dergi çıkış yazısında eskiden proleter devrimcilerin çıkartmakta oldukları PROLETER DEVRİMCİ YILDIZ'ın devam olduğunu açıklamıştır. Çıkış yazısında derginin sorumlusu Yıldırım Dağyeli derginin amaçlarını şöyle sıralamıştır:

YILDIZ'I YENİDEN ÇIKARIRKEN

Uzun bir aradan sonra okuyucularımıza YILDIZ'ı yeniden sunuyoruz. YILDIZ geçmişte Marksist — Leninistlerin birleşmesinde, aralarındaki ideolojik birliğin sağlanmasında önemli rol oynadı. 12 Mart'tan sonra faşizme karşı yurtdışındaki mücadelenin örgütlenmesinde yol gösterdi. Türkiye devrimine ilişkin bir dizi teorik yazı yayınladı. Uluslararası proleter devrimci hareketin ve Asya, Afrika ve Latin Amerika ülkelerindeki kurtuluş mücadelelerinin belgelerini yayınlayarak bir ölçüde dünyadaki devrimci hareketle Türkiye'deki devrimci mücadele arasında bağlantı görevini yerine getirdi.

Bugün YILDIZ'ı yeniden çıkarırken bazı değişiklikler yapıyoruz. Yeni çıkan YILDIZ'da artık yalnız yurtdışındaki meseleleri ilgilendiren yazılar bulunacak. Buna karşılık eskiden YILDIZ'da okuduğunuz Türkiye devrimine ve onun pratiğine ilişkin teorik yazılar, Türkiye proleter devrimci hareketin geçmişine ilişkin belgeler, uluslararası proleter devrimci hareketin ve milli kurtuluş mücadelelerinin belgeleri artık HALKIN SESİ gazetesinde yayınlanacak. HALKIN SESİ, haftalık çıktığı ve yurtdışında da satıldığı için onu her bakımdan destekleyeceğiz. Esasen YILDIZ, HALKIN SESİ'nin Marksist — Leninist çizgisini izlemektedir.

Yurtdışındaki devrimci hareket, Türkiye'deki devrimci hareketin ayrılmaz bir parçasıdır. Dolayısıyla HALKIN SESİ, yurtdışındaki mücadeleye de ışık tutmaktadır. Bununla birlikte yurtdışında çözmemiz gereken öyle meseleler vardır ki, bunların HALKIN SESİ'nde ele alınması gereksizdir. YILDIZ'ı işte bu meseleleri çözmek, yurtdışındaki devrimci hareketi yönlendirmek için çıkarıyoruz.

YILDIZ yine geçmişteki Marksist — Leninist teoriye sadık, mücadeleci çizgisini izleyecektir. O geçmişte devrimcilerin elinde bir silah idi. Biz onu tekrar eski seviyesine çıkarmaya ve okuyucularına lâyık etmeye çaba göstereceğiz.

İŞÇİLERİMİZİN İŞSİZLİĞE KARŞI MÜCADELESİNİ ÖRGÜTLEMEK; B.AVRUPA EMPERYALİZMİNİN SALDIRILARINI GÖĞÜSLEMEK; YURDUMUZDAKİ FAŞİZM ALEYHTARI MÜCADELEYİ DAHA SIKI DESTEKLEMEK İÇİN

PROLETER KARARLILIĞI İLE ÇALIŞALIM

BUGÜNKÜ DURUM NEDİR VE GÖREVLERİMİZ NELERDİR? YURTDIŞINDAKİ HER KOMÜNİST BUNU TESBİT ETMEK VE BUNA GÖRE ÇALIŞMALARA KOYULMAK ZORUNDADIR. SİYASETİ VE HEDEFİ AÇIK

YILDIZ dergisinin birinci sayısında yer alan «Proleter Kararlılığı İle Çalışalım!» adlı yazının başlığının hemen altında şu sözler yer almaktadır: «SİYASETİ VE HEDEFİ AÇIK OLMAYAN BİR ÇALIŞMA, ENİNDE SONUNDA ÇIKMAZA GİRMEYE MAHKUMDUR. ÖRGÜTLÜ OLMAYAN VE YALNIZ DEVRİMCİ KADROLARIN COŞKUNLUĞUNA DAYANAN KENDİLİĞİNDENCİ BİR ÇALIŞMANIN DA GİDEREK TAVSAMASI VE YOKOLMASI KAÇINILMAZDIR.»

Yazıda yurtdışındaki revizyonistler hakkında şöyle denmektedir:

REVİZYONİZM BURJUVAZİNİN İŞÇİ HAREKETİ İÇİNDEKİ KOLUDUR

İşçi hareketi içindeki en tehlikeli akım revizyonizmdir. Revizyonizm, burjuvazinin işçi hareketi içindeki koludur. Revizyonizmin özellikle tehlikeli olması, onun sağlam ve mücadeleci bir örgüte sahip olduğundan ve çok sayıda işçiyi örgütlemiş bulunduğundan değildir. Revizyonizm bunlardan çok uzaktır. Onun tehlikeli olması, işçiler önüne sosyalizm maskesi ile çıkması ve fakat işçilerin mücadelesini burjuvazinin kuyruğuna takmasındadır.

Yurtdışındaki işçilerimiz arasında revizyonizm, ATTF (Almanya Türk Toplumcular Federasyonu) ve onun alt örgütleri tarafından yayılmaktadır. ATTF Merkezi Doğu Almanya'da bulunan sahte «TKP»nin ve Moskova'nın yeni çarlarının sosyal-emperyalist siyasetlerinin yurtdışındaki işçilerimiz arasındaki yayıcısıdır. Sovyetler Birliği ve Doğu Avrupa proletaryasının ve emekçi halkının alın teri ve emeğinden Sovyet sosyal — emperyalistlerinin gasbettiği paralarla beslenen ATTF, her şehirde lokaller açmakta, onlarca gazete çıkarmaktadır. O, bu şekilde ileri işçileri elde etmeye ve onlar yoluyla diğer işçileri revizyonist siyasetlerine alet etmeye çalışıyor...

Aynı yazıda Troçkist bölücülerin faaliyetleri şöyle mahkûm ediliyor:

«REVİZYONİZM DEĞİL, MARKSİZMİ UYGULAYIN; HİLE İLE TERTİPLE UĞRAŞMAYIN AÇIK VE DÜRÜST OLUN!» (Mao Zedung)

Yurtdışındaki işçiler arasında boy gösteren bir başka Marksizm düşmanı akım da, teorik temeli Troçkizm'e dayanan bölücülüktür. Bu, lafta son derece keskin ve «devrimci»dir. Uygulamada gayet revizyonisttir. Bölücüler, revizyonist siyasetleri iflasla sonuçlandığı yerlerde darbeci davranışlara baş vurmaktadırlar. Bunlar, çeşitli meseleler üzerine görüşlerini yazılı olarak ortaya koymaktan kaçınırlar. Çünkü ileri sürdükleri Marksizm aleyhtarı fikirlerinin kitleler tarafından fark edilerek kendilerinin tecrit edileceğinden korkarlar. Bölücüler, proleter devrimcilerin saflarından dedikodu, hile ve tertiple taraftar kazanmaya çalışırlar. Özellikle yoldaşlarımıza Batı Alman polisi, MİT ile saldırıya geçtiğinde bölücüler, proleter devrimciler arasında çeşitli dedikodular yayarak ve bazı Troçkist fikirleri Marksizm - Leninizm diye satarak taraftar toplamışlardır. Proleter devrimciler, bölücülerin Marksizm aleyhtarı düşüncelerini, davranışlarını, sözlerini yerinde tesbit etmeli ve onların Troçkist ve revizyonist özlerini kitleler önünde eleştirmelidir. Bölücülerin dayandığı esas kadro, geçmişte proleter devrimcilerin safında ısrarla sağ çizgi izleyenler, saflarda yiyicilik, ahlaksızlık gibi eğilimleri yeşerttikleri için çok defa eleştirilenler, sınıf kökeni itibariyle bürokrat burjuvaziden gelen mevki düşkünleri ile bazı tecrübesiz yoldaşlardır. Bunları birleştiren ortak yan, hatalara ilişkin eleştiri — özeleştiri kampanyasına katılmaya ve geçmişteki hataların sorumluluklarını yüklenmeye cesaret edememektedir. Bu birliklerini şimdilik ayakta tutan nokta ise, proletaryanın ideolojisi değil, Marksizm - Leninizme yeni «katkıları» olan «askeri disiplin»dir. Proleter devrimciler, bölücülerin safında bulunan samimi ve dürüst yoldaşlara hatalarını kavramada, dürüst bir özeleştiri yapmalarında yardımcı olmalı, onları proletaryanın davasına yeniden kazanmak amacıyla çaba göstermelidirler. Birleşilmesi mümkün olmayan unsurlar; Marksizm — Leninizmin düşmanı kasıtlı bölücülerdir. Proleter devrimciler bunların yüzündeki sahte devrimci maskeyi her yerde ve her zaman yırtmalıdırlar.

Bölücülerin işçi kitlesi içindeki siyaseti iki türlüdür: Birincisi, işçi derneklerinde ve işçiler arasında bir proleter devrimcisi niteliğiyle bağdaşmayan laubali, kuyrukçu ve siyasi olmayan davranışlardır. Bu, onların aydın tavırlarından gelmektedir. İkincisi, işçi kitlelerini bir «sürü», işçi derneklerini kendilerine alet olacak bir tekke görmektedirler. Bu, onların darbeci ve ayaktakımı (lumpen) niteliğinden gelmektedir.

Yurtdışındaki proleter devrimcilerin sesi YILDIZ'a gericiliğe, revizyonizme ve Troçkizme karşı mücadelesinde başarılar. YILDIZ'a devrimci selâm!

Zindanlardaki Yoldaşlarla daha kuvvetli dayanışma kuralım, onlara mektup yazalım, savaşçı selamlarımızı gönderelim. Mahkum yoldaşların adresleri şöyledir:

Ömer Özerturgut, Mustafa Tutkun, Yüksel Uğurlu, Hatice Yurttaş

5 Köln - Ossendorf, Rochusstr, 350, JVA

KÖLN HAPİSHANESİNİN HÜCRESİNDE KALBİM SİZİNLEDİR!

Tüm halkın ve sizlerin kudurgan faşizme ve emperyalizme karşı verdiğiniz mücadelede Köln hapisanesinin hücrelerinde kalbim sizinledir. Tüm halkın çeşitli kesimlerinin faşizme karşı aktif direnişini HALKIN SESİ'nde büyük bir coşkuyla okudum. Onun mücadeledeki yerini hızla alıyor olması bana büyük bir güç verdi. İsimlerini bile duymadığım küçücük kasabalarda kurulmuş mantar gibi bildirileri, cephe çağrıları göğsümü kabarttı. Öte yandan HALKIN SESİ'nin güçlü bir şekilde yeniden mücadeleye katılması şüphesiz devrimci kavgada bir büyük gediği doldurdu.

Beni en çok sevindiren şey de binlerce devrimci yiğit insanımızın ve sizlerin hürriyete kavuşmasıdır. Haberi duyduğum o yaz gününü geç vakitlere kadar bildiğim en güzel türkü ve marşları söyleyerek kutladım. O yüzden mapusane içtüzüğünce de cezalandırıldım.

Burada Türkiye'deki gibi 15-20 kişilik koğuşlarda değiliz. Birlikte tutuklandığımız arkadaşlarla görüşme olanağımız hiç yok. Ayrı evlerde ve hücrelerdeyiz. Duyduğuma göre Ömer Özerturgut'un bulunduğu evin şartları çok ağırmış. Bizi burada memlekete bağlayacak ciddi bir yayın organına sahip değiliz. Mümkün olursa HALKIN SESİ'ni lütfen gönderin.

Yüksel Uğurlu